

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2019/1149**(2019. gada 20. jūnijs),****ar ko izveido Eiropas Darba iestādi, groza Regulas (EK) Nr. 883/2004, (ES) Nr. 492/2011 un (ES) 2016/589 un atceļ Lēmumu (ES) 2016/344****(Dokuments attiecas uz EEZ un Šveici)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 46. un 48. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Darba ņēmēju pārvietošanās brīvība, brīvība veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvība ir Savienības iekšējā tirgus pamatprincipi, kas noteikti Līgumā par Eiropas Savienības darbību (LESD).
- (2) Ievērojot Līguma par Eiropas Savienību (LES) 3. pantu, Savienības darbība ir vērsta uz to, lai izveidotu sociālo tirgus ekonomiku ar augstu konkurētspēju, kuras mērķis ir panākt pilnīgu nodarbinātību un sociālo attīstību, veicināt sociālo taisnīgumu un aizsardzību, sieviešu un vīriešu līdztiesību un solidaritāti starp paaudzēm un apkarot diskrimināciju. Ievērojot LESD 9. pantu, Savienībai, nosakot un īstenojot savu politiku un darbības, ir jāņem vērā prasības, kas cita starpā saistītas ar augsta līmeņa nodarbinātības veicināšanu, atbilstīgas sociālās aizsardzības nodrošināšanu, sociālās atstumtības apkarošanu, kā arī ar izglītības, mācību un cilvēku veselības aizsardzības līmeņa paaugstināšanu.
- (3) Eiropas Parlaments, Padome un Komisija 2017. gada 17. novembrī sociālajā samītā par taisnīgām darbvietām un izaugsmi, kas notika Ģēteborgā, kopīgi paziņoja par Eiropas sociālo tiesību pilāra izveidi. Kā apstiprināts Eiropas Padomes 2017. gada 14. un 15. decembrī notikušās sanāksmes secinājumos, minētajā samītā tika uzsvērts, ka, lai turpinātu attīstīt Savienības sociālo dimensiju, vispirms ir jādomā par cilvēkiem un, izvēršot centienus visos līmeņos, ir jāsekmē konverģence.
- (4) Kopīgajā deklarācijā par ES likumdošanas prioritātēm 2018. un 2019. gadā Eiropas Parlaments, Padome un Komisija apņēmas rīkoties, lai stiprinātu Savienības sociālo dimensiju, strādājot pie tā, lai uzlabotu sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanu, aizsargājot darba ņēmējus no veselības apdraudējumiem darbavietā, ar modernizētiem darba ņēmēju darbā norīkošanas noteikumiem nodrošinot taisnīgu attieksmi pret visām personām Savienības darba tirgū un turpinot uzlabot Savienības tiesību aktu izpildi pāri robežām.

⁽¹⁾ OV C 440, 6.12.2018., 128. lpp.⁽²⁾ OV C 461, 21.12.2018., 16. lpp.⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2019. gada 16. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2019. gada 13. jūnija lēmums.

- (5) Lai aizsargātu mobilu darba ņēmēju tiesības un veicinātu taisnīgu konkurenci starp uzņēmumiem, jo īpaši starp maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), ir ļoti svarīgi panākt Savienības tiesību aktu labāku pārrobežu izpildi darbaspēka mobilitātes jomā un vērsties pret ļaunprātīgu rīcību.
- (6) Būtu jāizveido Eiropas Darba iestāde ("Iestāde"), lai palīdzētu stiprināt taisnīgumu iekšējā tirgū un uzticēšanos tam. Būtu skaidri jādefinē Iestādes mērķi, stingri pievēršoties ierobežotam skaitam uzdevumu, lai nodrošinātu, ka pieejamie līdzekļi tiek pēc iespējas efektīvāk izmantoti jomās, kurās Iestāde var nodrošināt vislielāko pievienoto vērtību. Šajā nolūkā Iestādei būtu jāpalīdz dalībvalstīm un Komisijai centienos stiprināt piekļuvi informācijai, būtu jāatbalsta noteikumu ieviešana un dalībvalstu sadarbība Savienības tiesību aktu, kas saistīti ar darbaspēka mobilitāti Savienībā, konsekventā, efektīvā un iedarbīgā piemērošanā un izpildē visā Savienības teritorijā un sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanā un būtu jāuzņemas mediatora loma un jāatvieglo risinājumu rašana strīdu gadījumā.
- (7) Ir ļoti svarīgi uzlabot personu un darba devēju, jo īpaši MVU, piekļuvi informācijai par to tiesībām un pienākumiem darbaspēka mobilitātes, pakalpojumu brīvas aprites un sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanas jomās, lai tie varētu pilnībā izmantot iekšējā tirgus piedāvātās iespējas.
- (8) Iestādei būtu jāveic savas darbības darbaspēka Savienības mēroga pārrobežu mobilitātes un sociālā nodrošinājuma koordinēšanas jomā, tostarp darba ņēmēju pārvietošanās brīvības, darba ņēmēju norīkošanas un ļoti mobilu pakalpojumu jomā. Tai būtu arī jāuzlabo dalībvalstu sadarbība nedeklarēta darba novēršanā un citās situācijās, kas apdraud iekšējā tirgus pienācīgu darbību, piemēram, saistībā ar "pastkastīšu" struktūrām un fiktīvu pašnodarbinātību, neskarot dalībvalstu kompetenci lemt par valstu pasākumiem. Ja Iestāde savu darbību veikšanas laikā uzzina par iespējamiem pārkāpumiem Savienības tiesību aktu jomā, piemēram, par pārkāpumiem attiecībā uz darba apstākļiem vai veselības aizsardzību un drošību, vai darbaspēka ekspluatāciju, tai būtu jāspēj par tiem ziņot attiecīgo dalībvalstu valsts iestādēm un vajadzības gadījumā arī Komisijai un citām kompetentajām Savienības iestādēm, un šajos jautājumos sadarboties ar tām.
- (9) Iestādes darbību tvērumam būtu jāattiecas uz konkrētiem Savienības tiesību aktiem, kas uzskaitīti šajā regulā, tostarp tajos izdarītajos grozījumos. Minētais saraksts būtu jāpaplašina, ja tiek pieņemti turpmāki Savienības tiesību akti par darbaspēka mobilitāti Savienības mērogā.
- (10) Iestādei, negaidot pamudinājumu, būtu aktīvi jāatbalsta Savienības un valstu centieni Savienības mēroga darbaspēka mobilitātes un sociālā nodrošinājuma koordinēšanas jomā un savi uzdevumi jāveic, pilnībā sadarbojoties ar Savienības iestādēm un struktūrām, kā arī ar dalībvalstīm, nepieļaujot darba dublēšanos un veicinot sinerģiju un papildināmību.
- (11) Iestādei šīs regulas darbības jomā būtu jāpalīdz vieglāk piemērot Savienības tiesību aktus un nodrošināt to izpildi, un tai būtu jāveicina atbalsts minēto noteikumu izpildes nodrošināšanai ar vispārēji piemērojamiem koplīgumiem saskaņā ar dalībvalstu praksi. Lai to panāktu, Iestādei būtu jāizveido vienota Savienības tīmekļa vietne, kas nodrošinātu pieeju visām atbilstīgajām Savienības tīmekļa vietnēm un valstu tīmekļa vietnēm, kuras izveidotas, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/67/ES⁽⁴⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/54/ES⁽⁵⁾. Neskarot uzdevumus un darbības, ko veic Administratīvā komisija sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinācijai, kura izveidota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 883/2004⁽⁶⁾ ("Administratīvā komisija"), Iestādei būtu arī jāpalīdz koordinēt sociālās nodrošināšanas sistēmas.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/67/ES (2014. gada 15. maijs) par to, kā izpildīt Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot iekšējā tirgus informācijas sistēmu ("IMI regula") (OV L 159., 28.5.2014., 11. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/54/ES 2014. gada 16. aprīlis par pasākumiem, ar ko veicina darba ņēmējiem piešķirto tiesību īstenošanu darba ņēmēju pārvietošanās brīvības jomā (OV L 128, 30.4.2014., 8. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 166, 30.4.2004., 1. lpp.).

- (12) Dažos gadījumos, lai risinātu konkrētas vajadzības konkrētās nozarēs, piemēram, starptautisko pārvadājumu, tostarp pa ceļu, dzelzceļu, jūru, iekšzemes ūdensceļiem un gaisu, nozarē, ir pieņemti Savienības tiesību akti atsevišķās nozarēs. Šīs regulas darbības jomā Iestādei būtu jāpievēršas arī šādu Savienības nozaru tiesību aktu piemērošanas pārrobežu mobilitātes un sociālās nodrošināšanas aspektiem. Iestādes darbību tvērums, jo īpaši jautājums, vai tās darbībām būtu jāaptver arī citi Savienības tiesību akti, kas attiecas uz nozaru vajadzībām starptautisko pārvadājumu nozarē, būtu regulāri jāizvērtē un vajadzības gadījumā jāpārskata.
- (13) Iestādes darbībām vajadzētu attiekties uz personām, uz kurām attiecas Savienības tiesību akti šīs regulas darbības jomā, tostarp darba ņēmējiem, pašnodarbinātām personām un darba meklētājiem. Šādu personu vidū vajadzētu būt gan Savienības pilsoņiem, gan trešo valstu valstspiederīgajiem, kas ir likumīgi Savienības rezidenti, piemēram, norīkoti darba ņēmējiem, uzņēmuma ietvaros pārcelti darba ņēmējiem vai pastāvīgiem iedzīvotājiem un arī viņu ģimenes locekļiem, kā tas ir noteikts ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem, kuri reglamentē šādu personu mobilitāti Savienībā.
- (14) Iestādes izveidei nebūtu jārada jaunas tiesības vai pienākumi ne personām, ne darba devējiem, ieskaitot ekonomikas dalībniekus un bezpeļņas organizācijas, jo Iestādes darbībām uz šādām personām un darba devējiem būtu jāattiecas tādā mērā, cik uz tiem attiecas Savienības tiesību akti šīs regulas darbības jomas ietvaros. Ciešākai sadarbībai izpildes nodrošināšanas jomā nebūtu jārada pārmērīgs administratīvais slogs ne mobiliem darba ņēmējiem, ne darba devējiem, jo īpaši MVU, un tā nedrīkstētu kļūt par darbaspēka mobilitāti bremsējošu faktoru.
- (15) Lai nodrošinātu, ka personas un darba devēji var gūt labumu no taisnīga un efektīva iekšējā tirgus, Iestādei būtu jāatbalsta dalībvalstu centieni veicināt to iespējas būt mobiliem vai sniegt pakalpojumus un pieņemt darbā jebkurā vietā Savienībā, tostarp iespējas piekļūt pārrobežu mobilitātes pakalpojumiem, piemēram, darba, stažēšanās un mācekļības piedāvājumu pārrobežu piemeklēšanai un mobilitātes shēmām, piemēram, "Tava pirmā EURES darbvietā" vai "ErasmusPRO". Iestādei – sadarbībā ar citiem Savienības informācijas dienestiem, piemēram, "Tavs Eiropas padomdevējs", un pilnībā izmantojot portālu "Tava Eiropa", kurš kļūs par vienotās digitālās vārtejas, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/1724 (⁷), pamatu, un nodrošinot saskaņību ar to, – būtu arī jāpalīdz uzlabot informācijas pārredzamību, tostarp par tiesībām un pienākumiem, kas paredzēti Savienības tiesību aktos, un personu un darba devēju piekļuvi pakalpojumiem.
- (16) Šajā nolūkā Iestādei būtu jāsadarbjas ar citām attiecīgām Savienības iniciatīvām un tīkliem, īpaši ar Eiropas valstu nodarbinātības dienestu tīklu, Eiropas Biznesa atbalsta tīklu, Robežu kontaktpunktu SOLVIT un Vecāko darba inspektoru komiteju, kā arī attiecīgajiem valstu dienestiem, piemēram, struktūrām, kuras veicina vienlīdzīgu attieksmi un atbalsta Savienības darba ņēmējus un viņu ģimenes locekļus un kuras dalībvalstis izraudzījušās, ievērojot Direktīvu 2014/54/ES. Iestādei būtu jāaizstāj Komisija attiecībā uz Eiropas Nodarbinātības dienestu tīkla (EURES) Eiropas Koordinācijas biroja, kurš izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/589 (⁸), pārvaldību, ieskaitot lietotāju vajadzību un darbības prasību noteikšanu EURES portāla un saistīto informācijas tehnoloģiju (IT) pakalpojumu efektivitātes nodrošināšanai, izņemot IT nodrošināšanu un IT infrastruktūras darbību un pilnveidi, par ko joprojām gādās Komisija.
- (17) Lai nodrošinātu Savienības tiesību aktu taisnīgu, vienkāršu un efektīvu piemērošanu un īstenošanu, Iestādei būtu jāatbalsta sadarbība un savlaicīga informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm. Valsts sadarbības koordinatori, kas strādā Iestādē, kopā ar pārējo personālu būtu jāatbalsta dalībvalstu sadarbības pienākumu izpilde, jāpaātrina apmaiņas starp tām ar tādu procedūru palīdzību, kas paredzētas, lai mazinātu kavēšanos, un jānodrošina saikne ar citiem valsts sadarbības koordinatoru birojiem, struktūrām un kontaktpunktiem, kas izveidoti saskaņā ar Savienības tiesību aktiem. Iestādei būtu jāveicina inovatīvu pieeju izmantošana rezultatīvai un efektīvai pārrobežu sadarbībai, ieskaitot elektroniskos datu apmaiņas rīkus, piemēram, sociālā nodrošinājuma informācijas elektroniskās apmaiņas sistēmu un Iekšējā tirgus informācijas sistēmu (IMI), un būtu jāsekmē procedūru digitalizācija un tādu IT rīku uzlabošana, kuri tiek izmantoti ziņu apmaiņai starp valstu iestādēm.

(⁷) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1724 (2018. gada 2. oktobris), ar ko izveido vienotu digitālo vārteju, lai sniegtu piekļuvi informācijai, procedūrām un palīdzības un problēmu risināšanas pakalpojumiem, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1024/2012 (OV L 295, 21.11.2018., 1. lpp.).

(⁸) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/589 (2016. gada 13. aprīlis) par Eiropas Nodarbinātības dienestu tīklu (EURES), darba ņēmēju piekļuvi mobilitātes pakalpojumiem un turpmāku darba tirgu integrāciju un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 492/2011 un (ES) Nr. 1296/2013 (OV L 107, 22.4.2016., 1. lpp.).

- (18) Lai palielinātu dalībvalstu spēju nodrošināt to cilvēku aizsardzību, kuri īsteno savas tiesības brīvi pārvietoties, un spēju cīnīties pret tādiem Savienības tiesību aktu pārkāpumiem šīs regulas darbības jomā, kuriem ir pārrobežu dimensija, Iestādei būtu jāatbalsta valstu iestādes saskaņotu un kopīgu inspekciju veikšanā, tostarp atvieglojot inspekciju īstenošanu saskaņā ar Direktīvas 2014/67/ES 10. pantu. Minētajām inspekcijām būtu jānotiek pēc dalībvalstu pieprasījuma vai pēc to piekrišanas Iestādes ierosinājumam. Iestādei dalībvalstīm, kas piedalās saskaņotajās vai kopīgajās inspekcijās, būtu jāsniedz stratēģisks, loģistikas un tehnisks atbalsts, pilnībā ievērojot konfidencialitātes prasības. Inspekcijas būtu jāveic, vienojoties ar attiecīgajām dalībvalstīm, un tām būtu jānotiek saskaņā ar to dalībvalstu valsts tiesību aktos paredzēto tiesisko regulējumu vai praksi, kur tās tiek veiktas. Dalībvalstīm būtu jāveic turpmāki pasākumi saistībā ar saskaņoto vai kopīgo inspekciju rezultātiem atbilstoši valsts tiesību aktiem vai praksei.
- (19) Saskaņotas un kopīgas inspekcijas nedrīkstētu aizstāt vai mazināt valstu kompetenci. Arī valstu iestādes kā pilntiesīgi dalībnieki būtu pilnībā jāiesaista šādu inspekciju īstenošanas procesā. Ja par inspekcijām valsts līmenī ir atbildīgas arodbiedrības, saskaņotas un kopīgas inspekcijas būtu jāveic tikai tad, ja tām ir piekrituši un tajās tiek iesaistīti atbilstīgie sociālie partneri.
- (20) Lai sekotu līdzi jaunākajām tendencēm, problēmām vai nepilnībām darbaspēka mobilitātes un sociālā nodrošinājuma koordinēšanas jomā, Iestādei, sadarbojoties ar dalībvalstīm un attiecīgā gadījumā ar sociālajiem partneriem, būtu jāizveido analītiskās un riska novērtēšanas spējas. Tajās būtu jāietilpst darba tirgus analīzes un pētījumu veikšanai, kā arī salīdzinošajai izvērtēšanai. Iestādei būtu jāuzrauga potenciāla prasmju vai darbaspēka pārrobežu plūsmu nelīdzsvarotība, tostarp tās iespējamā ietekme uz teritoriālo kohēziju. Iestādei arī būtu jāsniedz atbalsts riska novērtējumā, kas minēts Direktīvas 2014/67/ES 10. pantā. Iestādei būtu jānodrošina sinerģija un papildināmība ar Savienības aģentūrām, dienestiem vai tīkliem. Tādēļ tai būtu jāpieprasa SOLVIT un līdzīgu dienestu ieguldījums, risinot konkrētām nozarēm specifiskus uzdevumus un problēmas, kas atkārtoti rodas saistībā ar darbaspēka mobilitāti un kas ietilpst šīs regulas darbības jomā. Iestādei arī būtu jāatvieglo un jāracionalizē datu vākšanas darbības, kuras paredz Savienības tiesību akti šīs regulas darbības jomā. Tas nenozīmē jaunu ziņošanas pienākumu radīšanu dalībvalstīm.
- (21) Lai stiprinātu valsts iestāžu spējas darbaspēka mobilitātes un sociālā nodrošinājuma koordinācijas jomā un uzlabotu Savienības tiesību aktu konsekventu piemērošanu šīs regulas darbības jomā, Iestādei būtu jāpalīdz valsts iestāžu darbībā, tostarp izstrādājot praktiskas vadlīnijas, izveidojot apmācības programmas un programmas, kas vērstas uz mācīšanos no līdzbiedriem, tostarp darba inspekcijām, tām vērstoties pret tādām problēmām kā fiktīva pašnodarbinātība un ar darba ņēmēju darbā norīkošanu saistīta ļaunprātīga rīcība, veicinot savstarpējās palīdzības projektus, atvieglojot personāla apmaiņu, piemēram, tādū, kas minēta Direktīvas 2014/67/ES 8. pantā, un atbalstot dalībvalstis tādū informētības veicināšanas kampaņu organizēšanā, kurās personas un darba devēji tiek informēti par to tiesībām un pienākumiem. Iestādei būtu jāveicina apmaiņa ar labu praksi un zināšanām un to izplatīšana un pārņemšana un jāveicina savstarpēja izpratne par dažādām valstu sistēmām un praksi.
- (22) Iestādei būtu jāveido sinerģija starp tās uzdevumu nodrošināt taisnīgu darbaspēka mobilitāti un novērst nedeklarētu darbu. Šajā regulā nedeklarēta darba "novēršana" ir preventīvu pasākumu veikšana pret nedeklarētu darbu, atturēšana no tā un tā apkarošana, kā arī tā deklarēšanas sekmēšana. Pamatojoties uz "Eiropas platformas sadarbības stiprināšanai nolūkā novērst nedeklarētu darbu", kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu (ES) 2016/344⁽⁹⁾, zināšanām un darba metodēm, Iestādei, iesaistot sociālos partnerus, būtu jāizveido pastāvīga darba grupa, arī ar nosaukumu "Eiropas platforma sadarbības stiprināšanai nolūka novērst nedeklarētu darbu". Iestādei būtu jānodrošina platformas, kas izveidota ar Lēmumu (ES) 2016/344, esošo darbību netraucēta nodošana šai jaunajai darba grupai Iestādē.
- (23) Iestādei būtu jāuzņemas mediatora loma. Dalībvalstīm būtu jāspēj strīdīgās individuālās lietas nodot mediācijai Iestādē pēc tam, kad nav izdevies tās atrisināt tieša kontakta un dialoga ceļā. Mediācijā būtu jārisina tikai dalībvalstu strīdi, bet personām un darba devējiem, kuri saskaras ar grūtībām savu Savienības tiesību īstenošanā, būtu jāturpina vērsties valsts un Savienības dienestos, kuri paredzēti šādu lietu izskatīšanai, piemēram, SOLVIT tīklā, kurā Iestādei šādas lietas būtu jānodod. SOLVIT tīklam arī būtu jāspēj Iestādes izskatīšanai nodot lietas, kurās problēmu nevar atrisināt starp valstu pārvaldēm esošo atšķirību dēļ. Iestādei būtu jāuzņemas mediatora loma, neskarot Eiropas Savienības Tiesas (Tiesa) kompetences attiecībā uz Savienības tiesību aktu interpretāciju un neskarot Administratīvās komisijas kompetences.

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums (ES) 2016/344 (2016. gada 9. marts) par Eiropas platformas izveidi sadarbības stiprināšanai nolūkā novērst nedeklarētu darbu (OV L 65, 11.3.2016., 12. lpp.).

- (24) Eiropas sadarbības satvars (*EIF*) nodrošina principus un ieteikumus, kā uzlabot sadarbības darbību pārvaldību un sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu, izveidot starporganizāciju un pārrobežu attiecības, racionalizēt procesus, kas atbalsta gala-gala digitālās apmaiņas, un nodrošināt, ka gan esoši, gan jauni tiesību akti atbalsta sadarbības principus. Eiropas sadarbības atsauces arhitektūra (*EIRA*) ir vispārīga struktūra, kas sastāv no principiem un pamatnostādņiem, ko piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā (ES) 2015/2240⁽¹⁰⁾ minēto sadarbības risinājumu īstenošanai. Gan *EIF*, gan *EIRA* būtu jāsniedz norādes un atbalsts Iestādei attiecībā uz sadarbības jautājumiem.
- (25) Iestādei būtu jātiecas Savienībai un valstu ieinteresētajām personām nodrošināt labāku piekļuvi tiešsaistes informācijai un pakalpojumiem un atvieglot informācijas apmaiņu starp tām. Tāpēc Iestādei pēc iespējas būtu jānodrošina izmantot digitālos rīkus. Papildus IT sistēmām un tīmekļa vietnēm arvien lielāka būtiska loma pārrobežu darbības mobilitātes tirgū ir tādiem digitālajiem rīkiem kā tiešsaistes platformas un datubāzes. Tāpēc šādi instrumenti ir lietderīgi, lai nodrošinātu vieglu piekļuvi attiecīgajai tiešsaistes informācijai un lai Savienībai un valstu ieinteresētajām personām atvieglotu informācijas apmaiņu attiecībā uz to pārrobežu pasākumiem.
- (26) Iestādei būtu jātiecas uz to, lai tīmekļa vietnes un mobilās lietotnes, kas izveidotas šajā regulā noteikto uzdevumu īstenošanai, atbilstu attiecīgajām Savienības prasībām par piekļūstamību. Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/2102⁽¹¹⁾ dalībvalstīm ir jānodrošina, lai to publisko iestāžu tīmekļa vietnes būtu piekļūstamas saskaņā ar uztveramības, darbināmības, saprotamības un robustuma principiem un lai tās atbilstu minētās direktīvas prasībām. Minētā direktīva neattiecas uz Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru tīmekļa vietnēm un mobilajām lietotnēm. Tomēr Iestādei būtu jācenšas ievērot minētajā direktīvā izklāstītos principus.
- (27) Iestāde būtu jāpārvalda un tai būtu jādarbojas saskaņā ar principiem, kas noteikti Eiropas Parlamenta, Padomes un Eiropas Komisijas 2012. gada 19. jūlija kopīgajā paziņojumā par decentralizētajām aģentūrām.
- (28) Vienlīdzības princips ir viens no Savienības tiesību pamatprincipiem. Tas paredz, ka sieviešu un vīriešu līdztiesību nodrošina visās jomās, tostarp nodarbinātības, darba un atalgojuma jomā. Visām pusēm būtu jātiecas panākt, lai Valdē un Ieinteresēto personu grupā būtu līdzsvarota sieviešu un vīriešu pārstāvība. Minēto mērķi Valdei būtu jātiecas sasniegt attiecībā uz priekšsēdētāja un priekšsēdētāja vietnieka amatiem kopumā.
- (29) Lai nodrošinātu efektīvu Iestādes darbību, tās Valdē vajadzētu būt pārstāvētām dalībvalstīm un Komisijai. Eiropas Parlaments, kā arī starpnozaru sociālo partneru organizācijas Savienības līmenī, vienlīdzīgi pārstāvēt arodbiedrību un darba devēju organizācijas, un nodrošinot pienācīgu MVU pārstāvību, arī var izvirzīt pārstāvjus Valdei. Valdes sastāvam, ieskaitot priekšsēdētāja un priekšsēdētāja vietnieka atlasī, būtu jāatbilst dzimumu līdzsvara, pieredzes un kvalifikācijas principiem. Lai nodrošinātu rezultatīvu un efektīvu Iestādes darbību, Valdei jo īpaši būtu jāpieņem gada darba programma, jāveic savas funkcijas attiecībā uz Iestādes budžetu, jāpieņem Iestādei piemērojamie finansiālie noteikumi, jāieceļ izpilddirektors un jānosaka procedūras, kas attiecas uz izpilddirektora lēmumu pieņemšanu attiecībā uz Iestādes darbības uzdevumiem. Valdes sanāksmēs kā novērotājiem vajadzētu būt iespēja piedalīties tādu trešo valstu pārstāvjiem, kuras piemēro Savienības noteikumus šīs regulas darbības jomā.
- (30) Izņēmuma gadījumos, ja ir jāsauglabā maksimālais konfidencialitātes līmenis, valdes apspriedēs nevajadzētu piedalīties Eiropas Parlamenta ieceltajam neatkarīgajam ekspertam un starpnozaru sociālo partneru Savienības līmeņa organizāciju pārstāvjiem. Šāds noteikums būtu skaidri jānorāda Valdes reglamentā, un tas attiektos tikai uz sensitīvu informāciju par atsevišķiem gadījumiem, lai nodrošinātu, ka eksperta un pārstāvju efektīva līdzdalība Valdes darbā netiek nepamatoti ierobežota.
- (31) Būtu jāieceļ izpilddirektors, lai nodrošinātu Iestādes vispārējo administratīvo pārvaldību un Iestādei uzticēto uzdevumu izpildi. Citi darbinieki var aizvietot izpilddirektoru, ja tas tiek uzskatīts par nepieciešamu, lai nodrošinātu Iestādes ikdienas vadību saskaņā ar Iestādes iekšējiem noteikumiem, neradot papildu vadības amatus.

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums (ES) 2015/2240 (2015. gada 25. novembris), ar ko izveido programmu Eiropas publiskās pārvaldes iestāžu, uzņēmumu un iedzīvotāju sadarbības risinājumu un kopīgu sistēmu nodrošināšanai (programma ISA²) kā līdzekli publiskā sektora modernizācijai (OV L 318, 4.12.2015., 1. lpp.).

⁽¹¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/2102 (2016. gada 26. oktobris) par publiskā sektora struktūru tīmekļvietņu un mobilo lietotņu piekļūstamību (OV L 327, 2.12.2016., 1. lpp.).

- (32) Neskarot Komisijas pilnvaras, Valdei un izpilddirektoram vajadzētu būt neatkarīgiem savu pienākumu izpildē un būtu jārikojas sabiedrības interesēs.
- (33) Iestādei ar īpašas ieinteresēto personu grupas palīdzību būtu tieši jāizmanto attiecīgo ieinteresēto personu zinātība jautājumos, kas ietilpst šīs regulas darbības jomā. Tās sastāvā vajadzētu būt pārstāvjiem no Savienības līmeņa sociālajiem partneriem, tostarp atzītiem Savienības nozaru sociālajiem partneriem, kuri pārstāv nozares, ko darbaspēka mobilitātes problēmas skar visvairāk. Ieinteresēto personu grupai vajadzētu būt iepriekš informētai un tai vajadzētu spēt pēc pieprasījuma vai pēc pašu iniciatīvas sniegt iestādei savus atzinumus. Veicot savas darbības, ieinteresēto personu grupa pienācīgi ņems vērā atzinumus, kurus sniegusi Sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinācijas padomdevējas komiteja, kas izveidota ar Regulu (EK) Nr. 883/2004, un Darba ņēmēju pārvietošanās brīvības padomdevējas komiteja, kura izveidota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 492/2011⁽¹²⁾, un izmantos abu minēto komiteju zinātību.
- (34) Lai garantētu Iestādes pilnīgu autonomiju un neatkarību, tai būtu jāpiešķir autonomas budžets, kura ieņēmumus veido iemaksas no Savienības vispārējā budžeta, brīvprātīgas finanšu iemaksas no dalībvalstīm un iemaksas no trešām valstīm, kas iesaistās Iestādes darbā. Izņēmuma un pienācīgi pamatotos gadījumos tai būtu jāspēj saņemt deleģēšanas nolīgumus vai *ad hoc* dotācijas un iekasēt maksu par publikācijām vai jebkādiem pakalpojumiem, ko sniedz Iestāde.
- (35) Iestādes darbībai vajadzīgie tulkošanas pakalpojumi būtu jāsniedz Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centram (Tulkošanas centrs). Iestādei būtu jāsadarbjas ar Tulkošanas centru, lai noteiktu rādītājus attiecībā uz kvalitāti, savlaicīgumu un konfidencialitāti, skaidri noteiktu Iestādes vajadzības un prioritātes un izveidotu pārredzamas un objektīvas tulkošanas procesa procedūras.
- (36) Personas datu apstrādei šīs regulas ietvaros būtu jānotiek atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) 2016/679⁽¹³⁾ vai (ES) 2018/1725⁽¹⁴⁾ atkarībā no tā, kura ir piemērojama. Tas ietver atbilstīgu tehnisku un organizatorisku pasākumu ieviešanu, lai izpildītu minētajās regulās noteiktos pienākumus, jo īpaši pasākumus attiecībā uz apstrādes likumību, apstrādes darbību drošību, informācijas sniegšanu un datu subjektu tiesībām.
- (37) Lai nodrošinātu Iestādes darbības pārredzamību, būtu jāparedz, ka Iestādei tiek piemērota Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001⁽¹⁵⁾. Atbilstīgi LESD 228. pantam Iestādes darbības būtu jāpārtrauc Eiropas ombudam.
- (38) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013⁽¹⁶⁾ būtu jāpiemēro Iestādei, un tai būtu jāpievienojas Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Kopienu Komisijas 1999. gada 25. maija Iestāžu nolīgumam par iekšējo izmeklēšanu, kuru veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF).
- (39) Iestādes uzņēmējai dalībvalstij būtu jānodrošina labākie iespējamie apstākļi pienācīgai Iestādes darbībai.
- (40) Lai nodrošinātu atvērtus un pārredzamus nodarbinātības nosacījumus un vienlīdzīgu attieksmi pret darbiniekiem, uz Iestādes darbiniekiem un izpilddirektoru būtu jāattiecinā Eiropas Savienības Civildienesta noteikumi un Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība, kas noteikti Padomes Regulā (EEK, Euratom, EOTK) Nr. 259/68⁽¹⁷⁾ (attiecīgi "Civildienesta noteikumi" un "Nodarbināšanas kārtība"), tostarp noteikumi par dienesta noslēpumu vai citas līdzvērtīgas prasības attiecībā uz konfidencialitāti.

⁽¹²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 492/2011 (2011. gada 5. aprīlis) par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā (OV L 141, 27.5.2011., 1. lpp.).

⁽¹³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

⁽¹⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

⁽¹⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.).

⁽¹⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

⁽¹⁷⁾ OV L 56, 4.3.1968., 1. lpp.

- (41) Attiecīgās kompetences ietvaros Iestādei būtu jāsadarbjas ar Savienības aģentūrām, jo īpaši nodarbinātības un sociālās politikas jomā izveidotajām aģentūrām, izmantojot to zinātību un maksimāli palielinot sinerģiju: Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fondu (*Eurofound*), Eiropas Profesionālās izglītības attīstības centru (*Cedefop*), Eiropas Darba drošības un veselības aizsardzības aģentūru (*EU-OSHA*) un Eiropas Izglītības fondu (*ETF*), kā arī – attiecībā uz cīņu ar organizēto noziedzību, ieskaitot cilvēku tirdzniecību, – Eiropas Savienības Aģentūru tiesībsardzības sadarbībai (*Eiropolu*) un Eiropas Savienības Aģentūru tiesu iestāžu sadarbībai krimināllietās (*Eurojust*). Ar šādu sadarbību būtu jānodrošina koordinācija un jāveicina sinerģijas veidošanās, nepieļaujot nekādu dublēšanos minēto struktūru darbībā.
- (42) Sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinācijas jomā Iestādei un Administratīvajai komisijai būtu cieši jāsadarbjas ar mērķi panākt sinerģiju un izvairīties no jebkādas dublēšanās.
- (43) Lai pievienotu operatīvo dimensiju darbaspēka pārrobežu mobilitātes jomās pastāvošo struktūru darbībām, Iestādei būtu jāpilda uzdevumi, kurus veic Darba ņēmēju pārvietošanās brīvības tehniskā komiteja, kas izveidota saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 492/2011, Ekspertu komiteja par darba ņēmēju norīkošanu darbā, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2009/17/EK⁽¹⁸⁾, tostarp informācijas apmaiņa par administratīvo sadarbību, palīdzība ar īstenošanu saistītos jautājumos, kā arī izpilde pāri robežām, un platforma, kas izveidota ar Lēmumu (ES) 2016/344. Līdz ar Iestādes darbības uzsākšanu minētajām struktūrām būtu jābeidz pastāvēt. Valde var nolemt izveidot īpašas darba grupas vai ekspertu grupas.
- (44) Sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinācijas padomdevēja komiteja un Darba ņēmēju pārvietošanās brīvības padomdevēja komiteja nodrošina forumu apspriedēm ar sociālajiem partneriem un valdības pārstāvjiem valsts līmenī. Iestādei būtu jāsniedz ieguldījums to darbā, un tā drīkst piedalīties to sanāksmēs.
- (45) Lai atspoguļotu šo jauno institucionālo sistēmu, Regulas (EK) Nr. 883/2004, (ES) Nr. 492/2011 un (ES) 2016/589 būtu jāgroza un Lēmums (ES) 2016/344 būtu jāatceļ, tiklīdz Iestāde uzsāk darbību.
- (46) Iestādei būtu jāievēro valstu darba attiecību sistēmu dažādība, kā arī sociālo partneru autonomija, kā tas ir skaidri atzīts LESD. Dalība Iestādes darbībā neskar dalībvalstu kompetenci, pienākumus un atbildību, kas cita starpā paredzēta attiecīgajās un piemērojamās Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) konvencijās, piemēram, Konvencijā Nr. 81 par darba inspekciju ražošanā un tirdzniecībā, un dalībvalstu pilnvaras regulēt valsts darba attiecības, būt par starpnieku tajās vai tās uzraudzīt, jo īpaši attiecībā uz tādu tiesību īstenošanu, kas attiecas uz koplīguma slēgšanu un kolektīvu rīcību.
- (47) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, tās darbības jomā veicināt taisnīgas darbaspēka mobilitātes nodrošināšanu visā Savienībā un palīdzēt dalībvalstīm un Komisijai koordinēt sociālā nodrošinājuma sistēmas Savienībā, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, tām rīkojoties nesaskaņoti, un to, ka minēto darbību pārrobežu rakstura un lielākas dalībvalstu sadarbības dēļ to labāk var sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (48) Šajā regulā ir respektētas pamattiesības un ievēroti principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, kā noteikts LES 6. pantā,

⁽¹⁸⁾ Komisijas Lēmums 2009/17/EK (2008. gada 19. decembris), ar ko izveido Ekspertu komiteju par darba ņēmēju norīkošanu darbā (OV L 8, 13.1.2009., 26. lpp.).

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

PRINCIPI

1. pants

Izveide, priekšmets un darbības joma

1. Ar šo regulu izveido Eiropas Darba iestādi ("Iestāde").

2. Iestāde palīdz dalībvalstīm un Komisijai efektīvi piemērot un īstenot Savienības tiesību aktus, kas saistīti ar darbspēka mobilitāti visā Savienībā un sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanu Savienībā. Iestādes darbības joma aptver 4. punktā minētos Savienības tiesību aktus, tostarp visas direktīvas, regulas un lēmumus, kas pamatojas uz minētajiem aktiem, un visus turpmāk pieņemtos juridiski saistošos Savienības aktus, ar ko nosaka Iestādes uzdevumus.

3. Šī regula nekādā veidā neietekmē dalībvalstīs un Savienības līmenī atzīto pamattiesību īstenošanu, tostarp tiesības vai brīvību streikot vai veikt citu rīcību, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai praksi paredzēta konkrētajās dalībvalstu darba attiecību sistēmās. Tāpat tā neskar tiesības sarunās vienoties par koplīgumiem, slēgt un izpildīt tos vai arī kolektīvi rīkoties saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai praksi.

4. Iestādes darbības joma aptver šādus Savienības aktus, tostarp visus turpmākos grozījumus minētajos aktos:
 - a) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/71/EK ⁽¹⁹⁾;

 - b) Direktīva 2014/67/ES;

 - c) Regula (EK) Nr. 883/2004 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 987/2009 ⁽²⁰⁾, tostarp Padomes Regulu (EEK) Nr. 1408/71 ⁽²¹⁾ un (EEK) Nr. 574/72 ⁽²²⁾ noteikumi tiktāl, ciktāl tie joprojām ir piemērojami, Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1231/2010 ⁽²³⁾ un Padomes Regula (EK) Nr. 859/2003 ⁽²⁴⁾, ar kuru Regulu (EEK) Nr. 1408/71 un (EEK) Nr. 574/72 noteikumus attiecina arī uz tiem trešo valstu pilsoņiem, uz kuriem minētās regulas neattiecas tikai viņu valstspiederības dēļ;

 - d) Regula (ES) Nr. 492/2011;

⁽¹⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/71/EK (1996. gada 16. decembris) par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā (OV L 18, 21.1.1997., 1. lpp.).

⁽²⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 987/2009 (2009. gada 16. septembris), ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 284, 30.10.2009., 1. lpp.).

⁽²¹⁾ Padomes Regula (EEK) Nr. 1408/71 (1971. gada 14. jūnijs) par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 149, 5.7.1971., 2. lpp.).

⁽²²⁾ Padomes Regula (EEK) Nr. 574/72 (1972. gada 21. marts), ar kuru nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 74, 27.3.1972., 1. lpp.).

⁽²³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1231/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko Regulu (EK) Nr. 883/2004 un Regulu (EK) Nr. 987/2009 attiecina arī uz tiem trešo valstu valstspiederīgajiem, uz kuriem minētās regulas neattiecas tikai viņu valstspiederības dēļ (OV L 344, 29.12.2010., 1. lpp.).

⁽²⁴⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 859/2003 (2003. gada 14. maijs), ar ko Regulas (EEK) Nr. 1408/71 un Regulas (EEK) Nr. 574/72 noteikumus attiecina arī uz tiem trešo valstu pilsoņiem, uz kuriem minētie noteikumi neattiecas tikai viņu valstspiederības dēļ (OV L 124, 20.5.2003., 1. lpp.).

- e) Direktīva 2014/54/ES;
- f) Regula (ES) 2016/589;
- g) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 561/2006 ⁽²⁵⁾;
- h) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/22/EK ⁽²⁶⁾;
- i) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1071/2009 ⁽²⁷⁾.

5. Iestādes darbību joma aptver šīs regulas noteikumus, kas saistīti ar dalībvalstu sadarbību nedeklarēta darba novēršanai.

6. Šajā regulā ņem vērā dalībvalstu kompetences attiecībā uz 4. punktā uzskaitīto Savienības tiesību aktu piemērošanu un izpildi.

Tā neietekmē personu vai darba devēju tiesības vai pienākumus, kas piešķirti ar Savienības tiesību aktiem vai valstu tiesību aktiem vai praksi, nedz arī no tiem izrietošās valstu iestāžu tiesības un pienākumus, kā arī sociālo partneru autonomiju, kā tas ir atzīts LESD.

Šī regula neskar esošos divpusējos nolīgumus un administratīvās sadarbības pasākumus starp dalībvalstīm, jo īpaši tos, kas saistīti ar saskaņotām un kopīgām inspekcijām.

2. pants

Mērķi

Iestādes mērķis ir palīdzēt nodrošināt taisnīgu darbaspēka mobilitāti visā Savienībā un palīdzēt dalībvalstīm un Komisijai koordinēt sociālā nodrošinājuma sistēmas Savienībā. Šajā nolūkā un ievērojot 1. pantā noteikto darbības jomu, Iestāde:

- a) atvieglo piekļuvi informācijai par tiesībām un pienākumiem saistībā ar darbaspēka mobilitāti Savienības teritorijā, kā arī attiecīgajiem pakalpojumiem;
- b) atvieglo un paplašina dalībvalstu savstarpējo sadarbību attiecīgo Savienības tiesību aktu izpildē visā Savienībā, cita starpā nodrošinot iespēju vieglāk īstenot saskaņotas un kopīgas inspekcijas;
- c) uzņemas mediatora lomu un atvieglo risinājumus dalībvalstu pārrobežu strīdu gadījumā; un
- d) atbalsta sadarbību starp dalībvalstīm nolūkā novērst nedeklarētu darbu.

3. pants

Juridiskais statuss

1. Iestāde ir Savienības struktūra un tiesību subjekts.

⁽²⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 561/2006 (2006. gada 15. marts), ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr. 2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 (OV L 102, 11.4.2006., 1. lpp.).

⁽²⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/22/EK (2006. gada 15. marts) par minimālajiem nosacījumiem Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 un (EEK) Nr. 3821/85 īstenošanai saistībā ar sociālās jomas tiesību aktiem attiecībā uz darbībām autotransporta jomā un par Padomes Direktīvas 88/599/EEK atcelšanu (OV L 102, 11.4.2006., 35. lpp.).

⁽²⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1071/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka kopīgus noteikumus par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem un atceļ Padomes Direktīvu 96/26/EK (OV L 300, 14.11.2009., 51. lpp.).

2. Katrā dalībvalstī Iestādei ir visplašākā tiesībspēja, kādu saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem piešķir juridiskām personām. Jo īpaši tā var pirkt un pārdot kustamu un nekustamu īpašumu, kā arī būt par pusi tiesas procesos.

II NODAĻA

IESTĀDES UZDEVUMI

4. pants

Iestādes uzdevumi

Lai sasniegtu savus mērķus, Iestāde veic šādus uzdevumus:

- a) atvieglo piekļuvi informācijai un koordinē *EURES* – saskaņā ar 5. un 6. pantu;
- b) atvieglo sadarbību un informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm, lai panāktu attiecīgo Savienības tiesību aktu konsekvētu, efektīvu un iedarbīgu piemērošanu un izpildi, – saskaņā ar 7. pantu;
- c) koordinē un atbalsta saskaņotas un kopīgas inspekcijas – saskaņā ar 8. un 9. pantu;
- d) veic analīzi un riska novērtējumu par darbaspēka pārrobežu mobilitātes jautājumiem – saskaņā ar 10. pantu;
- e) atbalsta dalībvalstis ar spēju veidošanu attiecībā uz attiecīgo Savienības tiesību aktu efektīvu piemērošanu un izpildi – saskaņā ar 11. pantu;
- f) atbalsta dalībvalstis nolūkā novērst nedeklarētu darbu – saskaņā ar 12. pantu;
- g) darbojas kā mediators dalībvalstu strīdos par attiecīgo Savienības tiesību aktu piemērošanu – saskaņā ar 13. pantu.

5. pants

Informācija par darbaspēka mobilitāti

Iestāde uzlabo tādas vispārīgas informācijas pieejamību, kvalitāti un piekļūstamību, kura tiek piedāvāta personām, darba devējiem un sociālo partneru organizācijām attiecībā uz tiesībām un pienākumiem, kas izriet no Savienības aktiem, kas uzskaitīti 1. panta 4. punktā, lai atvieglotu darbaspēka mobilitāti Savienībā. Šajā nolūkā Iestāde:

- a) palīdz sniegt attiecīgu informāciju par personu tiesībām un pienākumiem darbaspēka pārrobežu mobilitātes situācijās, tostarp izmantojot vienotu Savienības mēroga tīmekļa vietni, kas darbojas kā vienots portāls, no kura visās Savienības oficiālajās valodās pieejami informācijas avoti un pakalpojumi Savienības un valstu līmenī, un kas izveidota ar Regulu (ES) 2018/1724;
- b) atbalsta dalībvalstis Regulas (ES) 2016/589 piemērošanā;
- c) atbalsta dalībvalstis pienākumu izpildē attiecībā uz piekļuvi informācijai par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos un šādas informācijas izplatīšanu, jo īpaši, kā noteikts Direktīvas 2014/54/ES 6. pantā un Regulas (ES) 2016/589 22. pantā, par sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanu, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 883/2004 76. panta 4. un 5. punktā, un par darba ņēmēju norīkošanu darbā, kā noteikts Direktīvas 2014/67/ES 5. pantā, tostarp atsaucoties uz valstu informācijas avotiem, piemēram, vienotajām oficiālajām valstu tīmekļa vietnēm;

- d) palīdz dalībvalstīm panākt, lai attiecīgie valsts informācijas avoti un pakalpojumi būtu precīzāki, izsmelšāki un ērtāki lietošanai, vadoties pēc kvalitātes kritērijiem, kas noteikti Regulā (ES) 2018/1724;
- e) atbalsta dalībvalstis tādas informācijas un tādu pakalpojumu sniegšanas racionalizēšanā, kas tiek sniegti personām un darba devējiem un kas attiecas uz brīvprātīgu pārrobežu mobilitāti;
- f) atvieglo sadarbību starp kompetentajām struktūrām, kuras izraudzītas saskaņā ar Direktīvu 2014/54/ES, lai personām un darba devējiem sniegtu informāciju, norādījumus un palīdzību saistībā ar darbaspēka mobilitāti iekšējā tirgū.

6. pants

EURES darbības koordinēšana

Iestāde pārvalda saskaņā ar Regulas (ES) 2016/589 7. pantu izveidoto EURES Eiropas Koordinācijas biroju, lai atbalstītu dalībvalstis, ar EURES starpniecību sniedzot pakalpojumus personām un darba devējiem, piemēram, darba, stažēšanās un prakses vietas piemeklējot atbilstoši personu CV datiem, un tādējādi veicinot darbaspēka mobilitāti visā Savienībā.

Eiropas Koordinācijas birojs Iestādes pārvaldībā pilda savus pienākumus saskaņā ar Regulas (ES) 2016/589 8. pantu, izņemot EURES portāla un saistīto IT pakalpojumu tehnisko darbību un pilnveidi, ko turpina pārvaldīt Komisija. Iestāde, saskaņā ar šīs regulas 22. panta 4. punkta n) apakšpunktu atbildību uzņemoties izpilddirektoram, nodrošina, ka šī darbība pilnībā atbilst datu aizsardzības jomā piemērojamo tiesību aktu prasībām, ieskaitot prasību iecelt datu aizsardzības inspektoru saskaņā ar šīs regulas 36. pantu.

7. pants

Sadarbība un informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm

1. Iestāde veicina sadarbību un ātrāku informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un atbalsta tās tādu sadarbības pienākumu – tostarp attiecībā uz informācijas apmaiņu – efektīvā izpildē, kas definēti Savienības tiesību aktos šīs regulas darbības jomā.

Šajā nolūkā Iestāde jo īpaši:

- a) pēc vienas vai vairāku dalībvalstu pieprasījuma atbalsta valstu iestādes citu dalībvalstu valsts iestāžu attiecīgo kontaktpunktu apzināšanā;
- b) pēc vienas vai vairāku dalībvalstu pieprasījuma veicina turpmākos pasākumus pēc pieprasījumiem un informācijas apmaiņas starp valstu iestādēm, sniedzot loģistikas un tehnisko atbalstu, ieskaitot rakstiskās un mutiskās tulkošanas pakalpojumus, un īstenojot apmaiņu par lietu statusu;
- c) popularizē paraugpraksi, nodrošina tās apmaiņu un palīdz to izplatīt starp dalībvalstīm;
- d) attiecīgā gadījumā pēc vienas vai vairāku dalībvalstu pieprasījuma atvieglo un atbalsta ar sankcijām un naudassodiem saistītu procedūru pārrobežu izpildi šīs regulas darbības jomā saskaņā ar 1. pantu;
- e) divreiz gadā ziņo Komisijai par neizpildītajiem pieprasījumiem starp dalībvalstīm un atbild, vai nodot minētos pieprasījumus mediācijai saskaņā ar 13. panta 2. punktu.

2. Pēc vienas vai vairāku dalībvalstu pieprasījuma un pildot savus uzdevumus, Iestāde sniedz informāciju, lai attiecīgajai dalībvalstij palīdzētu efektīvi piemērot Savienības tiesību aktus, kas ir Iestādes kompetencē.

3. Iestāde sekmē elektronisko rīku un procedūru – tostarp IMI sistēmas – izmantošanu ziņu apmaiņai starp valstu iestādēm.

4. Iestāde veicina inovatīvu pieeju izmantošanu efektīvai un rezultatīvai pārrobežu sadarbībai un sekmē dalībvalstu elektroniskās apmaiņas mehānismu un datubāzu potenciālo savstarpējo izmantošanu, kas ļautu vieglāk piekļūt datiem reāllaikā un atklāt krāpšanu, un Iestāde var piedāvāt iespējamus uzlabojumus minēto mehānismu un datubāzu izmantošanā. Iestāde sniedz ziņojumus Komisijai, lai varētu šos elektroniskās apmaiņas mehānismus un datubāzes pilnveidot.

8. pants

Saskaņotu un kopīgu inspekciju koordinēšana un atbalsts tām

1. Pēc vienas vai vairāku dalībvalstu pieprasījuma Iestāde koordinē un sniedz atbalstu saskaņotām vai kopīgām inspekcijām jomās, kas ir Iestādes kompetencē. Iestāde var arī pēc savas iniciatīvas ierosināt attiecīgo dalībvalstu iestādēm veikt saskaņotu vai kopīgu inspekciju.

Saskaņotas un kopīgas inspekcijas rīko tikai tad, ja ir panākta attiecīgo dalībvalstu vienošanās.

Valsts līmeņa sociālo partneru organizācijas var vērst Iestādes uzmanību uz konkrētiem gadījumiem.

2. Šajā regulā:

- a) saskaņotas inspekcijas ir inspekcijas, ko veic vienlaikus divās vai vairākās dalībvalstīs attiecībā uz saistītām lietām, katrai valsts iestādei darbojoties savā teritorijā, un kam vajadzības gadījumā atbalstu sniedz Iestādes personāls;
- b) kopīgas inspekcijas ir inspekcijas, ko kādā dalībvalstī veic ar vienas vai vairāku citu dalībvalstu valsts iestāžu dalību un kam vajadzības gadījumā atbalstu sniedz Iestādes personāls.

3. Ievērojot lojālas sadarbības principu, dalībvalstis cenšas piedalīties saskaņotās vai kopīgās inspekcijās.

Saskaņota vai kopīga inspekcija notiek saskaņā ar visu iesaistīto dalībvalstu iepriekšēju vienošanos, un par šādu vienošanos informē ar valstu sadarbības koordinatoru starpniecību, kas iecelti atbilstīgi 32. pantam.

Ja viena vai vairākas dalībvalstis nolemj nepiedalīties saskaņotajā vai kopīgajā inspekcijā, pārējo dalībvalstu valsts iestādes veic šādu inspekciju tikai iesaistītajās dalībvalstīs. Dalībvalstis, kas nolemj nepiedalīties, saglabā konfidencialitāti attiecībā uz informāciju par šādu inspekciju.

4. Iestāde nosaka un pieņem kārtību, lai nodrošinātu atbilstīgus turpmākos pasākumus gadījumā, ja kāda dalībvalsts nolemj nepiedalīties saskaņotā vai kopīgā inspekcijā.

Šādos gadījumos attiecīgā dalībvalsts bez nepamatotas kavēšanās informē Iestādi un pārējās attiecīgās dalībvalstis rakstiski, tostarp izmantojot elektroniskus līdzekļus, par sava lēmuma iemesliem un, iespējams, par pasākumiem, ko tā plāno veikt, lai atrisinātu konkrēto lietu, kā arī par šādu pasākumu rezultātiem, tiklīdz tie ir zināmi. Iestāde var ierosināt, ka dalībvalsts, kura saskaņotā vai kopīgā inspekcijā nepiedalījās, pati brīvprātīgi veic savu inspekciju.

5. Dalībvalstis un Iestāde informāciju par plānotajām inspekcijām uzskata par konfidenciālu un trešām personām to neizpauž.

9. pants

Saskaņotu un kopīgu inspekciju kārtība

1. Noteikumus un nosacījumus par to, kā ir veicama saskaņota inspekcija vai kopīga inspekcija, izklāsta nolīgumā, ko noslēgušas iesaistītās dalībvalstis un Iestāde, un tajā cita starpā arī nosaka minētās inspekcijas tvērumu un mērķi un attiecīgā gadījumā izklāsta kārtību, kādā var piedalīties Iestādes personāls. Nolīgumā var iekļaut noteikumus, kas pēc

vienošanās par saskaņotu vai kopīgu inspekciju un tās iepilnošanas ļauj šādu saskaņotu vai kopīgu inspekciju veikt īsā termiņā. Iestāde izveido nolīguma paraugu, ievērojot Savienības tiesību aktus, kā arī valstu tiesību aktus vai praksi.

2. Saskaņotas un kopīgas inspekcijas veic saskaņā ar to dalībvalstu tiesību aktiem vai praksi, kurās šīs inspekcijas notiek. Jebkādus turpmākus pasākumus pēc šādām inspekcijām veic saskaņā ar attiecīgo dalībvalstu tiesību aktiem vai praksi.

3. Saskaņotas un kopīgas inspekcijas veic darbības ziņā efektīvi. Šajā nolūkā inspekcijas nolīgumā dalībvalstis saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem vai praksi, kurā veic šo inspekciju, piešķir citas dalībvalsts amatpersonām, kas piedalās šādās inspekcijās, attiecīgas funkcijas un statusu.

4. Ja attiecīgās dalībvalstis pieprasa, Iestāde dalībvalstīm, kuras veic saskaņotas vai kopīgas inspekcijas, sniedz konceptuālu, loģistikas un tehnisko atbalstu, kā arī vajadzības gadījumā juridisko ekspertīzi, tostarp arī rakstiskās un mutiskās tulkošanas pakalpojumus.

5. Iestādes personāls drīkst novērotāja statusā apmeklēt saskaņotu vai kopīgu inspekciju, drīkst sniegt loģistikas atbalstu un drīkst piedalīties saskaņotā vai kopīgā inspekcijā, ja ar dalībvalsti, kuras teritorijā tas saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem vai praksi palīdzēs īstenot inspekciju, ir iepriekš panākta vienošanās.

6. Tās dalībvalsts, kas veic saskaņotu vai kopīgu inspekciju, Iestāde ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc inspekcijas pabeigšanas ziņo Iestādei par inspekcijas rezultātiem minētajā dalībvalstī un par saskaņotās vai kopīgās inspekcijas kopējo norisi.

7. Saskaņoto vai kopīgo inspekciju rezultātā savāktu informāciju attiecīgajās dalībvalstīs var izmantot kā pierādījumu tiesvedībā atbilstīgi konkrētās dalībvalsts tiesību aktiem vai praksei.

8. Informāciju par saskaņotām un kopīgām inspekcijām, kuras koordinē Iestāde, un informāciju, ko dalībvalstis un Iestāde ir sniegušas, kā norādīts 8. panta 2. un 3. punktā, iekļauj ziņojumos, kurus divreiz gadā iesniedz Valdei. Šādus ziņojumus nosūta arī leinteresēto personu grupai, pienācīgi rediģējot sensitīvu informāciju. Gada ziņojumu par Iestādes atbalstītajām inspekcijām iekļauj Iestādes gada darbības pārskatā.

9. Ja Iestāde saskaņotu vai kopīgu inspekciju vai jebkuras savas darbības gaitā uzzina par iespējamiem pārkāpumiem Savienības tiesību aktu piemērošanā, tā attiecīgā gadījumā par minētajiem iespējamajiem pārkāpumiem var ziņot attiecīgajai dalībvalstij un Komisijai.

10. pants

Darbaspēka mobilitātes analīze un riska novērtējums

1. Iestāde sadarbībā ar dalībvalstīm un attiecīgā gadījumā ar sociālajiem partneriem novērtē riskus un analizē jautājumus, kas saistīti ar darbaspēka mobilitāti un sociālā nodrošinājuma koordināciju visā Savienībā. Risku novērtējumos un analizē pievēršas tādiem jautājumiem kā darba tirgus nelīdzsvarotība, konkrētām nozarēm raksturīgas grūtības un problēmas, kas rodas atkārtoti, un Iestāde var arī veikt mērķtiecīgu padziļinātu analīzi un pētījumus, lai izpētītu konkrētus tematus. Veicot risku novērtējumu un analīzi, Iestāde pēc iespējas izmanto atbilstošus un aktuālus statistikas datus, kas pieejami no esošajiem apsekojumiem, nodrošina papildināmību ar Savienības aģentūrām vai dienestiem un valstu iestādēm, aģentūrām vai dienestiem un izmanto to zinātību, tostarp tādās jomās kā krāpšana, ekspluatācija, diskriminācija, prasmju prognozēšana un darba drošības un veselības aizsardzība.

2. Iestāde organizē salīdzinošo izvērtēšanu to dalībvalstu vidū, kuras piekritušas tajā piedalīties, nolūkā:

- a) izskatīt visus jautājumus, apzināt grūtības un konkrētas problēmas, kas varētu rasties saistībā ar tādu Savienības tiesību aktu īstenošanu un piemērošanu praksē, kas ietilpst Iestādes kompetencē, kā arī to praktisku izpildi;
 - b) stiprināt konsekvenci pakalpojumu sniegšanā personām un uzņēmumiem;
 - c) uzlabot zināšanas un savstarpējo izpratni par dažādām sistēmām un praksi, kā arī novērtēt dažādu politikas pasākumu – tostarp novēršanas un atturēšanas pasākumu – rezultativitāti.
3. Tiklīdz ir pabeigts riska novērtējums vai cits analītisks darbs, Iestāde ziņo par saviem konstatējumiem Komisijai, kā arī tieši attiecīgajām dalībvalstīm, norādot iespējamus pasākumus konstatēto trūkumu novēršanai.

Iestāde savu konstatējumu kopsavilkumu iekļauj arī savos Eiropas Parlamentam un Komisijai iesniegtajos gada pārskatos.

4. Iestāde attiecīgā gadījumā vāc dalībvalstu apkopotos un nodrošinātos statistikas datus Savienības tiesību aktu jomās, kas ietilpst Iestādes kompetencē. To darot, Iestāde cenšas racionalizēt pašreizējo datu vākšanu minētajās jomās, lai novērstu datu vākšanas dublēšanos. Attiecīgā gadījumā piemēro 15. pantu. Iestāde sadarbojas ar Komisiju (*Eurostat*) un attiecīgā gadījumā dalās savu datu vākšanas darbību rezultātos.

11. pants

Atbalsts spēju veidošanai

Iestāde dalībvalstīm sniedz atbalstu tādu spēju veidošanā, kuru mērķis ir veicināt Savienības tiesību aktu konsekventu izpildi visās jomās, kas uzskaitītas 1. pantā. Iestāde jo īpaši veic šādas darbības:

- a) sadarbībā ar valstu iestādēm un attiecīgā gadījumā ar sociālajiem partneriem izstrādā dalībvalstīm un sociālajiem partneriem paredzētas kopējas nesaistošas vadlīnijas, cita starpā arī norādījumus inspekcijām lietās, kurām ir pārrobežu dimensija, kā arī kopīgas definīcijas un jēdzienus, pamatojoties uz attiecīgu darbu dalībvalstu un Savienības līmenī;
- b) veicina un atbalsta savstarpēju palīdzību – vai nu vienādranga pasākumu, vai grupu pasākumu veidā –, kā arī personāla apmaiņu un darbinieku pārcelšanas sistēmas starp valstu iestādēm;
- c) veicina pieredzes un labas prakses, tostarp attiecīgo valsts iestāžu sadarbības piemēru, apmaiņu un izplatīšanu;
- d) izstrādā nozaru un starpnozaru mācību programmas, tostarp darba inspekcijām, un īpašus mācību materiālus, izmantojot arī tiešsaistes mācību metodes;
- e) sekmē informētības veicināšanas kampaņas, ieskaitot tādas, kurās personas un darba devēji, īpaši MVU, tiek informēti par to tiesībām un pienākumiem un tiem pieejamajām iespējām.

12. pants

Eiropas platforma sadarbības stiprināšanai nolūkā novērst nedeklarētu darbu

1. Eiropas platforma sadarbības stiprināšanai nolūkā novērst nedeklarētu darbu ("Platforma"), kas izveidota saskaņā ar 16. panta 2. punktu, atbalsta Iestādes darbības nedeklarēta darba novēršanā:

- a) stiprinot sadarbību starp dalībvalstu attiecīgajām iestādēm un citiem iesaistītajiem dalībniekiem, lai efektīvāk un produktīvāk novērstu dažādos nedeklarēta darba veidus un ar to saistīto nepatiesi deklarēto darbu, tostarp fiktīvu pašnodarbinātību;
- b) uzlabojot dalībvalstu dažādo attiecīgo iestāžu un dalībnieku spēju novērst nedeklarētu darbu saistībā ar tā pārrobežu aspektiem un šādā veidā veicinot vienlīdzīgus konkurences apstākļus;
- c) palielinot sabiedrības informētību par jautājumiem, kas saistīti ar nedeklarētu darbu, un par steidzamo nepieciešamību atbilstoši rīkoties un mudinot dalībvalstis pastiprināt centienus nedeklarēta darba novēršanā;
- d) veicot pielikumā uzskaitītās darbības.

2. Platforma mudina dalībvalstis sadarboties:

- a) veicot paraugprakses un informācijas apmaiņu;
- b) pilnveidojot zinātību un analīzi un vienlaikus izvairoties no jebkādas dublēšanās;
- c) stimulējot un atvieglojot inovatīvas pieejas produktīvai un efektīvai pārrobežu sadarbībai un izvērtējot gūto pieredzi;
- d) veicinot horizontālu izpratni par jautājumiem, kas saistīti ar nedeklarētu darbu.

3. Platformas dalībnieki ir:

- a) katras dalībvalsts iecelts augsta līmeņa pārstāvis;
- b) Komisijas pārstāvis;
- c) ne vairāk kā četri Savienības līmeņa starpnozaru sociālo partneru organizāciju pārstāvji, kurus ieceļ minētās organizācijas, vienlīdzīgi pārstāvot arodbiedrību un darba devēju organizācijas.

4. Platformas sanāksmēs kā novērotāji var piedalīties – un viņu ieguldījumu pienācīgi ņem vērā – šādas ieinteresētās personas:

- a) ne vairāk kā 14 pārstāvji no katras sociālo partneru organizācijas nozarēs, kurās ir augsts nedeklarēta darba īpatsvars; šos pārstāvjus ieceļ minētās organizācijas, vienlīdzīgi pārstāvot arodbiedrību un darba devēju organizācijas;
- b) pa vienam pārstāvim no *Eurofound*, *EU-OSHA* un *SDO*;
- c) viens pārstāvis no katras no trešām valstīm, kas ir Eiropas Ekonomikas zonas dalībnieces.

Platformas sanāksmēs var uzaicināt piedalīties novērotājus, kas nav pirmajā daļā minētās personas, un viņu ieguldījumu pienācīgi ņem vērā.

Platformu vada Iestādes pārstāvis.

13. pants

Mediācija starp dalībvalstīm

1. Iestāde, neskarot Tiesas pilnvaras, var atvieglot risinājuma rašanu gadījumos, kad starp divām vai vairākām dalībvalstīm rodas strīds par konkrētiem Savienības tiesību aktu piemērošanas gadījumiem jomās, uz kurām attiecas šī regula. Šādas mediācijas mērķis ir saskaņot to dalībvalstu atšķirīgos viedokļus, kuras ir iesaistītas strīdā, un pieņemt nesaistošu atzinumu.
2. Ja strīdu nav iespējams atrisināt, izmantojot tiešu kontaktu un dialogu starp dalībvalstīm, kuras ir iesaistītas strīdā, Iestāde pēc vienas vai vairāku attiecīgo dalībvalstu pieprasījuma sāk mediācijas procedūru. Iestāde var ierosināt mediācijas procedūras uzsākšanu arī pēc savas iniciatīvas. Mediāciju var veikt tikai ar visu to dalībvalstu piekrišanu, kuras ir iesaistītas strīdā.
3. Mediācijas pirmajā posmā piedalās dalībvalstis, kuras ir iesaistītas strīdā, un mediators, kuri, savstarpēji vienojoties, pieņem nesaistošu atzinumu. Mediācijas pirmajā posmā kā padomdevēji var piedalīties dalībvalstu, Komisijas un Iestādes eksperti.
4. Ja mediācijas pirmajā posmā risinājums netiek rasts, Iestāde sāk mediācijas otro posmu savā Mediācijas padomē ar nosacījumu, ka tam piekrist visas dalībvalstis, kuras ir iesaistītas strīdā.
5. Mediācijas padome, kurā ir eksperti no dalībvalstīm, kuras nav iesaistītas strīdā, cenšas saskaņot to dalībvalstu viedokļus, kuras ir iesaistītas strīdā, un vienojas par nesaistošu atzinumu. Mediācijas otrajā posmā kā padomdevēji var piedalīties Komisijas un Iestādes eksperti.
6. Valde pieņem mediācijas reglamentu, tostarp noteikumus, kas reglamentē darba kārtību, mediatoru iecelšanu, piemērojamos termiņus, dalībvalstu, Komisijas un Iestādes ekspertu iesaistīšanu un iespēju Mediācijas padomei strādāt grupās, kuras sastāv no vairākiem locekļiem.
7. To dalībvalstu, kuras ir iesaistītas strīdā, piedalīšanās abos mediācijas posmos ir brīvprātīga. Ja šāda dalībvalsts nolēm nepiedalīties mediācijā, tā 6. punktā minētā reglamenta noteiktajā laikposmā rakstiski, tostarp elektroniskā veidā, informē Iestādi un pārējās dalībvalstis, kuras ir iesaistītas strīdā, par sava lēmuma iemesliem.
8. Iesniedzot lietu mediācijai, dalībvalstis nodrošina, ka visi ar lietu saistītie personas dati ir anonimizēti tādā veidā, ka datu subjekts nav vai vairs nav identificējams. Nevienā mediācijas norises brīdī Iestāde neapstrādā to personu personas datus, uz kurām attiecas izskatāmā lieta.
9. Lietas, kurās notiek tiesvedība valsts vai Savienības līmenī, netiek pieņemtas Iestādes veicamai mediācijai. Ja tiesvedība tiek sākta mediācijas laikā, mediācijas procedūru aptur.
10. Mediācija neskar Administratīvās komisijas kompetenci, tostarp nevienu tās pieņemto lēmumu. Mediācijas procesā ņem vērā visus attiecīgos Administratīvās komisijas lēmumus.

11. Ja strīds pilnībā vai daļēji attiecas uz sociālā nodrošinājuma jautājumiem, Iestāde par to informē Administratīvo komisiju.

Lai nodrošinātu labu sadarbību, koordinētu darbības, savstarpēji par to vienojoties, un izvairītos no jebkādas dublēšanās tādos mediācijas gadījumos, kas attiecas gan uz sociālā nodrošinājuma, gan uz darba tiesību jautājumiem, Administratīvā komisija un Iestāde noslēdz sadarbības nolīgumu.

Pēc Administratīvās komisijas pieprasījuma un vienojoties ar dalībvalstīm, kuras ir iesaistītas strīdā, Iestāde jautājumu, kas attiecas uz sociālo nodrošinājumu, nodod izskatīšanai Administratīvajai komisijai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 883/2004 74.a panta 2. punktu. Mediācija var turpināties attiecībā uz jautājumiem, kas neattiecas uz sociālo nodrošinājumu.

Pēc jebkuras strīdā iesaistītās dalībvalsts pieprasījuma Iestāde jautājumu par sociālā nodrošinājuma koordinēšanu nodod izskatīšanai Administratīvajai komisijai. Šādu nodošanu var veikt jebkurā mediācijas posmā. Mediācija var turpināties attiecībā uz jautājumiem, kas neattiecas uz sociālo nodrošinājumu.

12. Trīs mēnešu laikā pēc nesaistošā atzinuma pieņemšanas dalībvalstis, kuras ir iesaistītas strīdā, Iestādei ziņo par pasākumiem, ko tās veikušas saistībā ar minēto atzinumu, vai gadījumā, ja šādi pasākumi nav veikti, – par to neveikšanas iemesliem.

13. Iestāde divreiz gadā Komisijai ziņo par Iestādes izskatīto mediācijas lietu iznākumu un par lietām, kurās mediācija netika veikta.

14. pants

Sadarbība ar aģentūrām un specializētām struktūrām

Visās savās darbībās Iestāde cenšas nodrošināt sadarbību, izvairīties no pārklāšanās un veicināt sinerģiju un papildināmību ar citām decentralizētām Savienības aģentūrām un specializētām struktūrām, tādām kā Administratīvā komisija. Šajā nolūkā Iestāde var noslēgt sadarbības nolīgumus ar attiecīgām Savienības aģentūrām, tādām kā *Cedefop*, *Eurofound*, *EU-OSHA*, *ETF*, *Eiropols* un *Eurojust*.

15. pants

Sadarbspēja un informācijas apmaiņa

Lai garantētu informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un arī ar Iestādi, Iestāde koordinē, attīsta un piemēro sadarbības satvarus. Minētie sadarbības satvari balstās uz Eiropas sadarbības satvaru un Lēmumā (ES) 2015/2240 minēto Eiropas sadarbības atskaites arhitektūru.

III NODAĻA

IESTĀDES ORGANIZĀCIJA

16. pants

Administratīvā un pārvaldības struktūra

1. Iestādes administratīvajā un pārvaldības struktūrā ietilpst:

- a) Valde;
- b) izpilddirektors;
- c) leinteresēto personu grupa.

2. Iestāde, ievērojot atlases procedūras, var izveidot darba grupas vai ekspertu grupas, kuru sastāvā ietilpst dalībvalstu vai Komisijas pārstāvji vai ārējie eksperti, vai to kombinācija, un kuras paredzētas konkrētu tās uzdevumu pildīšanai vai konkrētām politikas jomām. Tā izveido 12. pantā minēto Platformu kā pastāvīgu darba grupu un 13. pantā minēto Mediācijas padomi.

Iestāde pēc apspriešanās ar Komisiju nosaka šādu darba grupu un ekspertu grupu reglamentu.

17. pants

Valdes sastāvs

1. Valdes sastāvā ietilpst:

a) viens loceklis no katras dalībvalsts;

b) divi locekļi, kas pārstāv Komisiju;

c) viens Eiropas Parlamenta iecelts neatkarīgs eksperts;

d) četri locekļi, kas pārstāv Savienības līmeņa starpnozaru sociālo partneru organizācijas, vienlīdzīgi pārstāvot arodbiedrību un darba devēju organizācijas.

Balsstiesības ir tikai pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minētajiem locekļiem.

2. Katram Valdes loceklim ir aizstājējs. Aizstājējs pārstāv Valdes locekli viņa prombūtnes laikā.

3. Panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minētos Valdes locekļus un viņu aizstājējus ieceļ viņu dalībvalstis.

Panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētos Valdes locekļus ieceļ Komisija.

Panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā minēto ekspertu ieceļ Eiropas Parlaments.

Savienības līmeņa starpnozaru sociālo partneru organizācijas savus pārstāvjus un Eiropas Parlaments savu neatkarīgo ekspertu ieceļ pēc tam, kad ir pārbaudīts, ka nepastāv interešu konflikts.

Valdes locekļus un viņu aizstājējus ieceļ, pamatojoties uz viņu zināšanām 1. pantā minētajās jomās, ņemot vērā viņu attiecīgās vadības, administratīvās un ar budžetu saistītās prasmes.

Visas Valdē pārstāvētās personas cenšas ierobežot savu pārstāvju mainību, lai nodrošinātu tās darba nepārtrauktību. Visas minētās personas cenšas panākt sieviešu un vīriešu līdzsvarotu pārstāvību Valdē.

4. Ikviens Valdes loceklis un aizstājējs, stājoties amatā, paraksta rakstisku paziņojumu par to, ka neatrodas interešu konflikta situācijā. Ikviens Valdes loceklis un aizstājējs atjaunina savu paziņojumu, ja mainās apstākļi, kas attiecas uz jebkādu interešu konfliktu. Iestāde minētos paziņojumus un to atjauninājumus publicē savā tīmekļa vietnē.

5. Valdes locekļu un viņu aizstājēju pilnvaru laiks ir četri gadi. Šis pilnvaru laiks ir atjaunojams.
6. Trešo valstu pārstāvji, kas piemēro Savienības tiesību aktus jomās, uz kurām attiecas šī regula, Valdes sanāksmēs un apspriedēs var piedalīties kā novērotāji.
7. Viens *Eurofound* pārstāvis, viens *EU-OSHA* pārstāvis, viens *Cedefop* pārstāvis un viens Eiropas Izglītības fonda pārstāvis var tikt uzaicināts piedalīties Valdes sanāksmēs novērotāja statusā, lai uzlabotu minēto aģentūru efektivitāti un sinerģiju starp tām.

18. pants

Valdes funkcijas

1. Valde jo īpaši:
 - a) sniedz stratēģiskas ievirzes un pārrauga Iestādes darbības;
 - b) ar balsstiesīgo locekļu divu trešdaļu balsu vairākumu pieņem Iestādes gada budžetu un pilda citas funkcijas attiecībā uz Iestādes budžetu saskaņā ar IV nodaļu;
 - c) izvērtē un pieņem konsolidēto gada pārskatu par Iestādes darbībām, tostarp pārskatu par tās uzdevumu izpildi, un katru gadu līdz 1. jūlijam iesniedz to Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai un to publisko;
 - d) saskaņā ar 29. pantu pieņem Iestādei piemērojamus finanšu noteikumus;
 - e) pieņem ar krāpšanas risku samērīgu krāpšanas apkarošanas stratēģiju, ņemot vērā īstenojamo pasākumu izmaksas un to sniegto labumu;
 - f) attiecībā uz saviem locekļiem un neatkarīgajiem ekspertiem, kā arī attiecībā uz leinteresēto personu grupas un 16. panta 2. punktā minēto Iestādes darba grupu un ekspertu grupu locekļiem, 33. pantā minētajiem norīkotajiem valsts ekspertiem un citu Iestādes nenodarbinātu personālu pieņem noteikumus interešu konfliktu novēršanai un pārvaldībai un katru gadu savā tīmekļa vietnē publicē Valdes locekļu interešu deklarācijas;
 - g) pamatojoties uz vajadzību analīzi, pieņem un regulāri atjaunina 36. panta 3. punktā minētos komunikācijas un izplatīšanas plānus;
 - h) pieņem savu reglamentu;
 - i) pieņem mediācijas reglamentu saskaņā ar 13. pantu;
 - j) izveido darba grupas un ekspertu grupas saskaņā ar 16. panta 2. punktu un pieņem to reglamentu;
 - k) saskaņā ar 2. punktu attiecībā uz Iestādes personālu īsteno iecelējinstiūcijas pilnvaras, kuras tai piešķirtas ar Civil-dienesta noteikumiem, un instiūcijas, kas pilnvarota slēgt darba līgumu, pilnvaras, kuras tai piešķirtas ar Nodarbi-nāšanas kārtību ("iecelējinstiūcijas pilnvaras");

- l) saskaņā ar Civildienesta noteikumu 110. pantu pieņem īstenošanas noteikumus, kas nepieciešami Civildienesta noteikumu un Nodarbināšanas kārtības īstenošanai;
- m) attiecīgā gadījumā izveido iekšējās revīzijas struktūrvienību;
- n) ieceļ izpilddirektoru un attiecīgā gadījumā pagarina viņa pilnvaru laiku vai viņu atceļ no amata saskaņā ar 31. pantu;
- o) saskaņā ar Civildienesta noteikumiem un Nodarbināšanas kārtību ieceļ grāmatvedi, kas ir pilnībā neatkarīgs savu uzdevumu pildīšanā;
- p) nosaka procedūras saskaņā ar 23. pantu izveidotās leinteresēto personu grupas locekļu un viņu aizstājēju atlasei un ieceļ minētos locekļus un aizstājējus;
- q) nodrošina atbilstošus turpmākos pasākumus saistībā ar konstatējumiem un ieteikumiem, kas izriet no iekšējās vai ārējās revīzijas ziņojumiem un izvērtējumiem, kā arī no OLAF veiktās izmeklēšanas;
- r) ņemot vērā ar Iestādes darbību saistītās vajadzības un pareizas finanšu pārvaldības principu, pieņem visus lēmumus par Iestādes iekšējo komiteju vai citu struktūru izveidi un nepieciešamības gadījumā to pārveidi;
- s) apstiprina 24. pantā minētā Iestādes vienotā programmdokumenta projektu pirms tā iesniegšanas Komisijai atzinuma sniegšanai;
- t) pēc Komisijas atzinuma saņemšanas ar Valdes balsstiesīgo locekļu divu trešdaļu balsu vairākumu un saskaņā ar 24. pantu pieņem Iestādes vienoto programmdokumentu.

2. Valde saskaņā ar Civildienesta noteikumu 110. pantu pieņem uz Civildienesta noteikumu 2. panta 1. punktu un Nodarbināšanas kārtības 6. pantu balstītu lēmumu, ar ko izpilddirektoram deleģē attiecīgās iecelējinstiūcijas pilnvaras un izklāsta nosacījumus, ar kādiem šo pilnvaru deleģējumu var apturēt. Izpilddirektoram ir atļauts šīs pilnvaras deleģēt tālāk.

3. Ārkārtas gadījumos Valde var, pieņemot lēmumu, uz laiku apturēt iecelējinstiūcijas pilnvaru deleģējumu izpilddirektoram un šo pilnvaru pastarpināto deleģējumu, ko veicis izpilddirektors, un tās īstenot pati vai deleģēt tās kādam no saviem locekļiem vai personāla loceklim, kas nav izpilddirektors.

19. pants

Valdes priekšsēdētājs

1. Valde no savu balsstiesīgo locekļu vidus ievēl priekšsēdētāju un priekšsēdētāja vietnieku un cenšas panākt dzimumu līdzsvaru. Priekšsēdētāju un priekšsēdētāja vietnieku ievēl ar Valdes balsstiesīgo locekļu divu trešdaļu balsu vairākumu.

Ja pirmajā balsojumā divu trešdaļu vairākums netiek sasniegts, rīko otro balsojumu, kurā priekšsēdētāju un priekšsēdētāja vietnieku ievēl ar Valdes balsstiesīgo locekļu vienkāršu balsu vairākumu.

Ja priekšsēdētājs nevar pildīt savus pienākumus, viņu automātiski aizstāj priekšsēdētāja vietnieks.

2. Priekšsēdētāja un priekšsēdētāja vietnieka amata pilnvaru laiks ir trīs gadi. Viņu pilnvaru laiku var atjaunot vienu reizi. Tomēr gadījumos, kad viņu kā Valdes locekļu statuss beidzas viņu pilnvaru laikā, viņu pilnvaru laiks automātiski beidzas tajā pašā dienā.

20. pants

Valdes sanāksmes

1. Valdes sanāksmes sasauc priekšsēdētājs.
2. Priekšsēdētājs organizē apspriedes atbilstoši darba kārtības punktiem. Šis regulas 17. panta 1. punkta pirmās daļas c) un d) apakšpunktā minētie Valdes locekļi nepiedalās apspriedēs par darba kārtības punktiem, kas saistīti ar sensitīvu informāciju par atsevišķiem gadījumiem, kā noteikts Valdes reglamentā.
3. Iestādes izpilddirektors apspriedēs piedalās bez balsstiesībām.
4. Valde rīko vismaz divas kārtējās sanāksmes gadā. Turklāt Valde sanāk kopā pēc priekšsēdētāja, Komisijas vai vismaz vienas trešdaļas Valdes locekļu pieprasījuma.
5. Valde vismaz reizi gadā rīko sanāksmi, kurā piedalās ieinteresēto personu grupa.
6. Valde var uzaicināt savās sanāksmēs piedalīties novērotāja statusā jebkuru personu vai organizāciju, kuras viedoklis varētu to interesēt, tostarp ieinteresēto personu grupas locekļus.
7. Ievērojot Valdes reglamentu, tās locekļiem un viņu aizstājējiem sanāksmēs var palīdzēt konsultanti vai eksperti.
8. Iestāde Valdei nodrošina sekretariātu.

21. pants

Valdes balsošanas noteikumi

1. Neskarot 18. panta 1. punkta b) un t) apakšpunktu, 19. panta 1. punktu un 31. panta 8. punktu, Valde pieņem lēmumus ar balsstiesīgo locekļu balsu vairākumu.
2. Katram balsstiesīgajam loceklim ir viena balss. Balsstiesīga locekļa prombūtnē viņa balsstiesības ir tiesīgs izmantot šā locekļa aizstājējs.
3. Iestādes izpilddirektors apspriedēs piedalās bez balsstiesībām.
4. Balsošanas kārtību sīkāk izklāsta Valdes reglamentā, jo īpaši norādot apstākļus, kādos Valdes loceklis var rīkoties cita locekļa vārdā, un apstākļus, kādos balsošanā ir jāizmanto rakstiskas procedūras.

22. pants

Izpilddirektora pienākumi

1. Izpilddirektors ir atbildīgs par Iestādes pārvaldību un cenšas Iestādē nodrošināt dzimumu līdzsvaru. Izpilddirektors atskaitās Valdei.
2. Izpilddirektors pēc Eiropas Parlamenta uzaicinājuma tam ziņo par savu pienākumu izpildi. Padome var uzaicināt izpilddirektoru ziņot par tā pienākumu izpildi.

3. Izpilddirektors ir Iestādes likumīgais pārstāvis.
4. Izpilddirektors ir atbildīgs par to uzdevumu īstenošanu, kuri Iestādei noteikti ar šo regulu, jo īpaši par:
 - a) Iestādes ikdienas pārvaldi;
 - b) Valdes pieņemto lēmumu īstenošanu;
 - c) vienotā programmdokumenta projekta sagatavošanu un iesniegšanu Valdei apstiprināšanai;
 - d) vienotā programmdokumenta īstenošanu un ziņošanu Valdei par tā īstenošanu;
 - e) projekta konsolidētajam gada pārskatam par Iestādes darbībām sagatavošanu un tā iesniegšanu Valdei izvērtēšanai un pieņemšanai;
 - f) rīcības plāna sagatavošanu, ņemot vērā iekšējās vai ārējās revīzijas ziņojumu un izvērtējumu, kā arī OLAF izmeklēšanas secinājumus, un ziņošanu par sasniegto progresu divreiz gadā Komisijai un regulāri Valdei;
 - g) Savienības finanšu interešu aizsargāšanu, piemērojot preventīvus pasākumus pret krāpšanu, korupciju un jebkādam citām nelikumīgām darbībām – neskarot OLAF kompetenci izmeklēšanas jomā –, veicot efektīvas pārbaudes un, ja tiek atklāti pārkāpumi, atgūstot nepareizi izmaksātās summas un attiecīgā gadījumā uzliekot efektīvas, samērīgas un atturošas administratīvas, tostarp finansiālas, sankcijas;
 - h) Iestādes stratēģijas krāpšanas apkarošanai sagatavošanu un tās iesniegšanu Valdei apstiprināšanai;
 - i) Iestādei piemērojamo finanšu noteikumu projekta sagatavošanu un iesniegšanu Valdei;
 - j) Iestādes ieņēmumu un izdevumu tāmes projekta sagatavošanu Iestādes vienotā programmdokumenta ietvaros un tās budžeta izpildi;
 - k) lēmumu par cilvēkresursu pārvaldību pieņemšanu saskaņā ar 18. panta 2. punktā minēto lēmumu;
 - l) lēmumu pieņemšanu attiecībā uz Iestādes iekšējām struktūrām, tostarp nepieciešamības gadījumā tādu pienākumu deleģēšanu, kuri var ietvert Iestādes ikdienas pārvaldību, un nepieciešamības gadījumā to grozīšanu, ņemot vērā ar Iestādes darbībām saistītās vajadzības un pareizas budžeta pārvaldības principu;
 - m) attiecīgā gadījumā sadarbību ar Savienības aģentūrām un sadarbības nolīgumu noslēgšanu ar tām;
 - n) tādu pasākumu īstenošanu, kurus Valdes noteikusi, lai Iestāde varētu piemērot Regulu (ES) 2018/1725;
 - o) Valdes informēšanu par Ieinteresēto personu grupas iesniegtajiem dokumentiem.

5. Izpilddirektors nolemj, vai ir nepieciešams izvietot vienu vai vairākus darbiniekus vienā vai vairākās dalībvalstīs un vai ir nepieciešams izveidot sadarbības biroju Briselē, lai veicinātu Iestādes sadarbību ar attiecīgajām Savienības iestādēm un struktūrām. Pirms nolemt par vietēja biroja vai sadarbības biroja izveidi, izpilddirektors saņem iepriekšēju piekrišanu no Komisijas, Valdes un tās dalībvalsts, kurā paredzēts izvietot attiecīgo biroju. Lēmumā norāda birojam veicamo darbību tvērumu tādā veidā, lai izvairītos no liekām izmaksām un Iestādes administratīvo funkciju dublēšanās. Var būt nepieciešams noslēgt mītnes nolīgumu ar dalībvalsti, kurā paredzēts izvietot vietējo vai sadarbības biroju.

23. pants

Ieinteresēto personu grupa

1. Lai atvieglotu apspriešanos ar attiecīgajām ieinteresētajām personām un lai varētu izmantot to zinātību jomās, uz kurām attiecas šī regula, izveido Ieinteresēto personu grupu. Ieinteresēto personu grupa ir piesaistīta Iestādei, un tai ir padomdevēja funkcijas.

2. Ieinteresēto personu grupa saņem iepriekšēju informatīvu izklāstu un pēc Iestādes pieprasījuma vai pēc pašas iniciatīvas var Iestādei iesniegt atzinumus par:

a) jautājumiem, kas saistīti ar Savienības tiesību aktu piemērošanu un izpildes nodrošināšanu jomās, uz kurām attiecas šī regula, tostarp par 10. pantā minēto pārrobežu darbaspēka mobilitātes analīzi un riska novērtēšanu;

b) projektu 18. pantā minētajam konsolidētajam gada pārskatam par Iestādes darbībām;

c) 24. pantā minētā vienotā programmdokumenta projektu.

3. Ieinteresēto personu grupu vada izpilddirektors, un tā tiekas vismaz divreiz gadā pēc izpilddirektora iniciatīvas vai pēc Komisijas pieprasījuma.

4. Ieinteresēto personu grupā ir divi pārstāvji no Komisijas un 10 pārstāvji no Savienības līmeņa sociālajiem partneriem – kuri vienlīdzīgi pārstāv arodbiedrību un darba devēju organizācijas –, tostarp no atzītiem Savienības nozaru sociālajiem partneriem, kas pārstāv nozares, kurās darbaspēka mobilitātes jautājumi ir īpaši aktuāli.

5. Ieinteresēto personu grupas locekļus un aizstājējus izraugās viņu organizācijas un iecel Valde. Aizstājējus iecel Valde saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā locekļus, un tie automātiski aizstāj locekļus to prombūtnē. Ciktāl iespējams, tiek nodrošināts pienācīgs dzimumu līdzsvars un atbilstoša MVU pārstāvība.

6. Iestāde Ieinteresēto personu grupai nodrošina sekretariātu. Ieinteresēto personu grupa pieņem savu reglamentu ar balsstiesīgo locekļu divu trešdaļu balsu vairākumu. Reglamentu iesniedz Valdei apstiprināšanai.

7. Ieinteresēto personu grupa savās sanāksmēs var uzaicināt piedalīties ekspertus vai attiecīgu starptautisko organizāciju pārstāvjus.

8. Iestāde publisko leinteresēto personu grupas atzinumus, padomus un ieteikumus un tās apspriešanās rezultātus, izņemot gadījumus, kad tiek piemērota konfidencialitātes prasība.

IV NODAĻA

IESTĀDES BUDŽETA IZVEIDE UN TĀ STRUKTŪRA

1. iedaļa

Iestādes vienotais programmdokuments

24. pants

Ikgadējā un daudzgadu plānošana

1. Izpilddirektors katru gadu sagatavo vienotā programmdokumenta projektu, kurā jo īpaši iekļauj daudzgadu un gada programmu saskaņā ar Komisijas Deleģēto regulu (ES) Nr. 1271/2013⁽²⁸⁾, ņemot vērā Komisijas noteiktās pamatnostādnes un jebkādu leinteresēto personu grupas sniegtu padomu.

2. Katru gadu līdz 30. novembrim Valde pieņem 1. punktā minēto vienotā programmdokumenta projektu. Valde minēto dokumentu, kā arī jebkādas turpmākas atjauninātas minētā dokumenta versijas līdz nākamā gada 31. janvārim nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai.

Vienotais programmdokuments kļūst galīgs pēc Savienības vispārējā budžeta galīgas pieņemšanas, un nepieciešamības gadījumā to attiecīgi koriģē.

3. Gada darba programmā izklāsta detalizētus mērķus un iecerētos rezultātus, tostarp snieguma rādītājus. Tajā iekļauj arī finansējamo darbību aprakstu un norādi par katrai darbībai piešķirtajiem finanšu un cilvēkresursiem. Gada darba programma saskan ar 4. punktā minēto daudzgadu darba programmu. Tajā skaidri norāda, kādi uzdevumi ir pievienoti, mainīti vai svītroti salīdzinājumā ar iepriekšējo finanšu gadu. Kad Iestādei tiek uzticēts jauns uzdevums, kas ietilpst šīs regulas darbības jomā, Valde groza pieņemto gada darba programmu.

Jebkādus būtiskus grozījumus gada darba programmā pieņem saskaņā ar tādu pašu procedūru, ar kādu pieņem sākotnējo gada darba programmu. Valde var deleģēt izpilddirektoram pilnvaras veikt nebūtiskus grozījumus gada darba programmā.

4. Daudzgadu darba programmā izklāsta vispārējo stratēģisko plānu, tostarp mērķus, iecerētos rezultātus un snieguma rādītājus. Tajā attiecībā uz katru darbību norāda arī indikatīvos finanšu un cilvēkresursus, kas tiek uzskatīti par nepieciešamiem noteiktā mērķa sasniegšanai.

Attiecīgā gadījumā stratēģisko plānu atjaunina, jo īpaši, lai ņemtu vērā 40. pantā minētās izvērtēšanas rezultātus.

25. pants

Budžeta izveide

1. Izpilddirektors katru gadu sagatavo provizorisku Iestādes ieņēmumu un izdevumu tāmes projektu nākamajam finanšu gadam, tostarp štatu sarakstu, un nosūta to Valdei.

2. Provizoriskais tāmes projekts balstās uz 24. panta 3. punktā minētā ikgadējā plānošanas dokumenta mērķiem un tajā iecerētajiem rezultātiem, un tajā ņem vērā minēto mērķu un iecerēto rezultātu sasniegšanai nepieciešamos finanšu resursus atbilstoši uz sniegumu balstītas budžeta izstrādes principam.

⁽²⁸⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 1271/2013 (2013. gada 30. septembris) par finanšu pamatregulu struktūrām, kas minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 208. pantā (OV L 328, 7.12.2013., 42. lpp.).

3. Valde, pamatojoties uz provizorisko tāmes projektu, pieņem Iestādes ieņēmumu tāmes projektu nākamajam finanšu gadam un katru gadu līdz 31. janvārim nosūta to Komisijai.
4. Komisija tāmes projektu kopā ar Savienības vispārējā budžeta projektu nosūta budžeta lēmēj institūcijai. Tāmes projektu arī dara pieejamu Iestādei.
5. Pamatojoties uz tāmes projektu, Komisija Savienības vispārējā budžeta projektā iekļauj aplēses, ko tā uzskata par nepieciešamām attiecībā uz štatu sarakstu, un no vispārējā budžeta piešķiramās iemaksas summu un iesniedz tās budžeta lēmēj institūcijai saskaņā ar LESD 313. un 314. pantu.
6. Budžeta lēmēj institūcija apstiprina apropriācijas, kas paredzētas iemaksai Iestādes budžetā no Savienības vispārējā budžeta.
7. Budžeta lēmēj institūcija pieņem Iestādes štatu sarakstu.
8. Valde pieņem Iestādes budžetu. Tas kļūst par galīgo budžetu pēc Savienības vispārējā budžeta galīgas pieņemšanas, un nepieciešamības gadījumā to attiecīgi koriģē.
9. Visiem būvprojektiem, kas var būtiski ietekmēt Iestādes budžetu, piemēro Deleģēto regulu (ES) Nr. 1271/2013.

2. IEDAĻA

Iestādes budžeta izklāsts, izpilde un kontrole

26. pants

Budžeta struktūra

1. Par katru finanšu gadu sagatavo visu Iestādes ieņēmumu un izdevumu tāmi, un to atspoguļo Iestādes budžetā. Finanšu gads atbilst kalendārajam gadam.
2. Iestādes budžeta ieņēmumi un izdevumi ir līdzsvarā.
3. Neskarot citus resursus, Iestādes ieņēmumos ietilpst:
 - a) Savienības iemaksa, kas iekļauta Savienības vispārējā budžetā;
 - b) jebkādas brīvprātīgas dalībvalstu finanšu iemaksas;
 - c) jebkādas Iestādes darbā iesaistīto trešo valstu iemaksas, kā paredzēts 42. pantā;
 - d) iespējams Savienības finansējums deleģēšanas nolīgumu vai *ad hoc* dotāciju veidā saskaņā ar 29. pantā minētajiem Iestādes finanšu noteikumiem un ar tādu attiecīgo instrumentu noteikumiem, ar kuriem atbalsta Savienības politikas;
 - e) maksa par publikācijām un jebkādiem Iestādes sniegtiem pakalpojumiem.

4. Iestādes izdevumi ietver darbinieku atalgojumu, administratīvos un infrastruktūras izdevumus un darbības izdevumus.

27. pants

Budžeta izpilde

1. Iestādes budžetu izpilda izpilddirektors.
2. Katru gadu izpilddirektors nosūta budžeta lēmējinstīcijai visu informāciju, kas attiecas uz izvērtēšanas procedūru rezultātā iegūtajiem konstatējumiem.

28. pants

Pārskatu sniegšana un budžeta izpildes apstiprināšana

1. Līdz nākamā finanšu gada (N + 1 gada) 1. martam Iestādes grāmatvedis nosūta Komisijas grāmatvedim un Revīzijas palātai provizoriskos pārskatus par attiecīgo finanšu gadu (N gadu).
2. Līdz N + 1 gada 1. martam Iestādes grāmatvedis Komisijas grāmatvedim nosūta arī konsolidācijai nepieciešamo grāmatvedības informāciju prasītajā veidā un formātā.
3. Līdz N + 1 gada 31. martam Iestāde nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisija un Revīzijas palātai pārskatu par budžeta un finanšu pārvaldību par N gadu.
4. Pēc tam, kad Iestādes grāmatvedis ir saņēmis Revīzijas palātas piezīmes par Iestādes provizoriskajiem pārskatiem par N gadu, tas uz savu atbildību sagatavo Iestādes galīgos pārskatus. Izpilddirektors tos iesniedz Valdei atzinuma sniegšanai.
5. Valde sniedz atzinumu par Iestādes galīgajiem pārskatiem par N gadu.
6. Līdz N + 1 gada 1. jūlijam Iestādes grāmatvedis galīgos pārskatus par N gadu kopā ar Valdes atzinumu nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai.
7. Saiti uz tīmekļa vietnes lapām, kurās pieejami Iestādes galīgie pārskati, līdz N + 1 gada 15. novembrim publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
8. Izpilddirektors līdz N + 1 gada 30. septembrim Revīzijas palātai nosūta atbildi uz piezīmēm, ko tā izdarījusi gada pārskatā. Šo atbildi izpilddirektors nosūta arī Valdei un Komisijai.
9. Izpilddirektors pēc Eiropas Parlamenta pieprasījuma iesniedz tam jebkādu informāciju, kas nepieciešama netraucētai N gada budžeta izpildes apstiprinājuma procedūras piemērošanai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) 2018/1046 ⁽²⁹⁾ 261. panta 3. punktu.
10. Pēc Padomes ieteikuma, kas pieņemts ar kvalificētu balsu vairākumu, Eiropas Parlaments līdz N + 2 gada 15. maijam sniedz izpilddirektoram apstiprinājumu par N gada budžeta izpildi.

⁽²⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (OV L 193, 30.7.2018., 1. lpp.).

29. pants

Finanšu noteikumi

Iestādei piemērojamos finanšu noteikumus pieņem Valde pēc apspriešanās ar Komisiju. Tie neatšķiras no Deleģētās regulas (ES) Nr. 1271/2013, izņemot gadījumus, kad tas īpaši nepieciešams Iestādes darbības nodrošināšanas nolūkā un Komisija tam ir sniegusi iepriekšēju piekrišanu.

V NODAĻA

PERSONĀLS

30. pants

Vispārīgs noteikums

Iestādes personālam piemēro Civildienesta noteikumus un Nodarbināšanas kārtību, un to īstenošanai nepieciešamos noteikumus, kas pieņemti, vienojoties Savienības iestādēm.

31. pants

Izpilddirektors

1. Izpilddirektoru pieņem darbā kā Iestādes pagaidu darbinieku saskaņā ar Nodarbināšanas kārtības 2. panta a) punktu.
2. Izpilddirektoru ieceļ Valde no Komisijas ierosināto kandidātu saraksta, ievērojot atklātu un pārredzamu atlases procedūru. Izraudzīto kandidātu uzaicina sniegt paziņojumu Eiropas Parlamentā un atbildēt uz Parlamenta deputātu jautājumiem. Šāda viedokļu apmaiņa nepamatoti nekavē izpilddirektora iecelšanu amatā.
3. Līguma ar izpilddirektoru noslēgšanas nolūkā Iestādi pārstāv Valdes priekšsēdētājs.
4. Izpilddirektora pilnvaru laiks ir pieci gadi. Pirms minētā laikposma beigām Komisija veic vērtēšanu, kurā ņem vērā izpilddirektora snieguma izvērtējumu un Iestādes turpmākos uzdevumus un risināmos jautājumus.
5. Valde, ņemot vērā 4. punktā minēto vērtējumu, var pagarināt izpilddirektora pilnvaru laiku vienu reizi uz laikposmu, kas nepārsniedz piecus gadus.
6. Izpilddirektors, kura pilnvaru laiks ir ticis pagarināts atbilstīgi 5. punktam, beidzoties kopējam amatā pavadītajam laikposmam, nepiedalās citā atlases procedūrā uz to pašu amatu.
7. Izpilddirektoru var atcelt no amata tikai ar Valdes lēmumu. Valde savā lēmumā ņem vērā 4. punktā minēto Komisijas veikto izpilddirektora snieguma vērtējumu.
8. Valde lēmumus par izpilddirektora iecelšanu amatā, viņa pilnvaru laika pagarināšanu un viņa atbrīvošanu no amata pieņem ar balsstiesīgo locekļu divu trešdaļu balsu vairākumu.

32. pants

Valsts sadarbības koordinatori

1. Saskaņā ar 33. pantu katra dalībvalsts izraugās vienu valsts sadarbības koordinatoru kā norīkoto valsts ekspertu darbam Iestādes mītnē.
2. Valsts sadarbības koordinatori sniedz ieguldījumu Iestādes uzdevumu izpildē, tostarp atvieglojot 7. pantā minēto sadarbību un informācijas apmaiņu un 8. pantā minēto inspekciju atbalstīšanu un koordinēšanu. Viņi darbojas arī kā valstu kontaktpunkti attiecībā uz jautājumiem, kas saņemti no viņu dalībvalstīm un kas ir saistīti ar viņu dalībvalstīm, šajā nolūkā atbildot uz minētajiem jautājumiem vai nu tieši, vai sadarbojoties ar savas valsts pārvaldes iestādēm.
3. Valsts sadarbības koordinatoriem ir tiesības pieprasīt un saņemt no savām dalībvalstīm visu attiecīgo informāciju, kā paredzēts šajā regulā, vienlaikus pilnībā ievērojot savas dalībvalsts tiesību aktus vai praksi, jo īpaši attiecībā uz datu aizsardzību un noteikumiem par konfidencialitāti.

33. pants

Norīkotie valsts eksperti un cits personāls

1. Papildus valsts sadarbības koordinatoriem Iestāde jebkurā savas darbības jomā var izmantot norīkotos valsts ekspertus vai citu Iestādes nenodarbinātu personālu.
2. Valde pieņem lēmumu, ar kuru paredz noteikumus par norīkotajiem valsts ekspertiem, tostarp valsts sadarbības koordinatoriem.

VI NODAĻA

VISPĀRĪGI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

34. pants

Privilēģijas un imunitāte

Uz Iestādi un tās personālu attiecas Protokols Nr. 7 par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā.

35. pants

Valodu lietošanas kārtība

1. Iestādei piemēro Padomes Regulas Nr. 1⁽³⁰⁾ noteikumus.
2. Iestādes darbībai nepieciešamos rakstiskās tulkošanas pakalpojumus sniedz Tulkošanas centrs.

36. pants

Pārredzamība, personas datu aizsardzība un komunikācija

1. Iestādes rīcībā esošajiem dokumentiem piemēro Regulu (EK) Nr. 1049/2001. Sešu mēnešu laikā pēc savas pirmās sanāksmes Valde pieņem detalizētus noteikumus par Regulas (EK) Nr. 1049/2001 piemērošanu.
2. Valde nosaka pasākumus, kas nepieciešami Regulā (ES) 2018/1725 noteikto pienākumu pildīšanai, jo īpaši attiecībā uz Iestādes datu aizsardzības inspektora iecelšanu un uz datu apstrādes likumību, apstrādes darbību drošību, informācijas sniegšanu un datu subjektu tiesībām.

⁽³⁰⁾ Regula Nr. 1 (1958. gada 15. aprīlis), ar ko nosaka Eiropas Ekonomikas Kopienā lietojamās valodas (OV 17, 6.10.1958., 385./58. lpp.).

3. Iestāde pēc savas iniciatīvas savas kompetences jomā var iesaistīties komunikācijas darbībās. Resursu piešķiršana komunikācijas darbībām netraucē 4. pantā minēto uzdevumu efektīvu izpildi. Komunikācijas darbības veic saskaņā ar attiecīgajiem Valdes pieņemtajiem komunikācijas un izplatīšanas plāniem.

37. pants

Krāpšanas apkarošana

1. Lai atvieglotu cīņu pret krāpšanu, korupciju un citām nelikumīgām darbībām saskaņā ar Regulu (ES, Euratom) Nr. 883/2013, Iestāde sešu mēnešu laikā no dienas, kad tā kļūst spējīga veikt savas darbības, pievienojas 1999. gada 25. maija Iestāžu nolīgumam starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Kopienu Komisiju par iekšējo izmeklēšanu, ko veic OLAF, un pieņem atbilstošus noteikumus, kuri piemērojami visiem Iestādes darbiniekiem, izmantojot minētā nolīguma pielikumā pievienoto paraugu.

2. Revīzijas palātai ir pilnvaras, balstoties uz dokumentiem un pārbaudēm uz vietas, veikt revīziju, kam ir pakļauti visi dotāciju saņēmēji, līgumslēdzēji un apakšuzņēmēji, kuri no Iestādes saņēmuši Savienības līdzekļus.

3. Saskaņā ar Regulā (ES, Euratom) Nr. 883/2013 un Padomes Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/96⁽³¹⁾ paredzētajiem noteikumiem un procedūrām OLAF var veikt izmeklēšanu, tostarp pārbaudes un apskates uz vietas, lai noteiktu, vai saistībā ar Iestādes finansētu dotāciju vai līgumu nav notikusi krāpšana, korupcija vai cita nelikumīga darbība, kas skar Savienības finanšu intereses.

4. Neskarot 1., 2., un 3. punktu, Iestādes sadarbības nolīgumi ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām, līgumi, dotāciju nolīgumi un lēmumi par dotāciju piešķiršanu ietver noteikumus, kas Revīzijas palātu un OLAF skaidri pilnvaro to attiecīgās kompetences ietvaros veikt šādu revīziju un izmeklēšanu.

38. pants

Drošības noteikumi par klasificētas informācijas un sensitīvas neklasificētas informācijas aizsardzību

Iestāde pieņem pati savus drošības noteikumus, kas ir līdzvērtīgi Komisijas drošības noteikumiem par Eiropas Savienības klasificētas informācijas (ESKI) un sensitīvas neklasificētas informācijas aizsardzību, kuri izklāstīti Komisijas Lēmumos (ES, Euratom) 2015/443⁽³²⁾ un (ES, Euratom) 2015/444⁽³³⁾. Iestādes drošības noteikumi cita starpā ietver noteikumus par šādas informācijas apmaiņu, apstrādi un glabāšanu.

39. pants

Atbildība

1. Iestādes līgumisko atbildību reglamentē konkrētajam līgumam piemērojamie tiesību akti.

2. Tiesas jurisdikcijā ir nolēmumu pieņemšana atbilstoši jebkādai šķīrējtiesas klauzulai, kas ietverta Iestādes noslēgtā līgumā.

3. Ārpuslīgumiskas atbildības gadījumā Iestāde saskaņā ar vispārējiem principiem, kas ir kopīgi dalībvalstu tiesību aktiem, atlīdzina jebkādus zaudējumus, ko radījušas Iestādes struktūrvienības vai personāls, pildot savus pienākumus.

4. Tiesas jurisdikcijā ir strīdi, kas saistīti ar 3. punktā minēto zaudējumu atlīdzināšanu.

⁽³¹⁾ Padomes Regula (Euratom, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienu finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.).

⁽³²⁾ Komisijas Lēmums (ES, Euratom) 2015/443 (2015. gada 13. marts) par drošību Komisijā (OV L 72, 17.3.2015., 41. lpp.).

⁽³³⁾ Komisijas Lēmums (ES, Euratom) 2015/444 (2015. gada 13. marts) par drošības noteikumiem ES klasificētas informācijas aizsardzībai (OV L 72, 17.3.2015., 53. lpp.).

5. Personāla personisko atbildību pret Iestādi reglamentē tam piemērojamie Civildienesta noteikumi un Nodarbināšanas kārtība.

40. pants

Izvērtēšana un pārskatīšana

1. Līdz 2024. gada 1. augustam un pēc tam ik pēc pieciem gadiem Komisija izvērtē Iestādes sniegumu saistībā ar tās mērķiem, pilnvarām un uzdevumiem. Izvērtēšanā īpašu uzmanību velta pieredzei, kas gūta, saskaņā ar 13. pantu īstenojot mediācijas procedūru. Tajā arī izvērtē nepieciešamību grozīt Iestādes pilnvaras un tās darbības jomu, tostarp paplašināt tās darbības jomu, lai tajā iekļautu nozarēm specifiskas vajadzības, un jebkādas šādas grozīšanas finansiālo ietekmi, ņemot vērā arī darbu, ko minētajās jomās veic Savienības aģentūras. Izvērtēšanā arī izpēta turpmāku sinerģiju un racionalizāciju ar aģentūrām, kuras darbojas nodarbinātības un sociālās politikas jomā. Pamatojoties uz šo izvērtēšanu, Komisija attiecīgā gadījumā var iesniegt leģislatīvo aktu priekšlikumus ar mērķi pārskatīt šīs regulas darbības jomu.

2. Ja Komisija uzskata, ka, ņemot vērā Iestādes mērķus, piešķirtās pilnvaras un uzticētos uzdevumus, tās turpmāka pastāvēšana vairs nav pamatota, tā var ierosināt šo regulu attiecīgi grozīt vai atcelt.

3. Par izvērtēšanas rezultātiem Komisija ziņo Eiropas Parlamentam, Padomei un Valdei. Izvērtēšanas rezultātus publicē.

41. pants

Administratīvā izmeklēšana

Iestādes darbības ir pakļautas izmeklēšanai, ko veic Eiropas ombuds saskaņā ar LESD 228. pantu.

42. pants

Sadarbība ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām

1. Ciktāl tas ir nepieciešams, lai sasniegtu šajā regulā noteiktos mērķus, un neskarot dalībvalstu un Savienības iestāžu kompetenci, Iestāde var sadarboties ar trešo valstu kompetentajām iestādēm un starptautiskām organizācijām.

Šajā nolūkā Iestāde, saņēmusi Valdes atļauju un Komisijas apstiprinājumu, var izveidot sadarbības kārtību ar trešo valstu kompetentajām iestādēm un starptautiskām organizācijām. Minētā kārtība nedz Savienībai, nedz tās dalībvalstīm nerada juridiskas saistības.

2. Iestāde ir atvērta to trešo valstu dalībai, kuras šajā nolūkā ar Savienību noslēgušas nolīgumus.

Saskaņā ar attiecīgajiem pirmajā daļā minēto līgumu noteikumiem izstrādā kārtību, kurā jo īpaši precizē veidu un apmēru, kādā attiecīgās trešās valstis piedalās Iestādes darbā, tostarp noteikumus par dalību Iestādes īstenojamajās iniciatīvās, finanšu iemaksām un personālu. Personāla jautājumos minētā kārtība jebkurā gadījumā atbilst Civildienesta noteikumiem un Nodarbināšanas kārtībai.

3. Komisija nodrošina, ka Iestāde darbojas savu pilnvaru un pastāvošā institucionālā satvara ietvaros, šajā nolūkā noslēdzot atbilstošu darba vienošanos ar Iestādes izpilddirektoru.

43. pants

Mītnes nolīgums un darbības apstākļi

1. Nepieciešamo kārtību, kādā Iestāde izvietojama uzņēmējā dalībvalstī, kopā ar īpašajiem noteikumiem, kas uzņēmējā dalībvalstī piemērojami Iestādes izpilddirektoram, Valdes locekļiem, darbiniekiem un viņu ģimenes locekļiem, nosaka mītnes nolīgumā starp Iestādi un dalībvalsti, kurā mītne atrodas, un šo nolīgumu noslēdz pēc tam, kad saņemts Valdes apstiprinājums, taču ne vēlāk kā 2021. gada 1. augustā.
2. Iestādi uzņemošā dalībvalsts nodrošina labākos iespējamus apstākļus netraucētai un efektīvai Iestādes darbībai, tostarp eiropiski orientētu daudzvalodu izglītību un atbilstošus transporta savienojumus.

44. pants

Iestādes darbības sākšana

1. Iestāde kļūst spējīga veikt savas darbības un izpildīt pati savu budžetu līdz 2021. gada 1. augustam.
2. Komisija ir atbildīga par Iestādes izveidi un sākotnējo funkcionēšanu līdz brīdim, kad Iestāde kļūst spējīga veikt savas darbības. Minētajā nolūkā:
 - a) līdz brīdim, kad izpilddirektors sāk pildīt savus pienākumus pēc iecelšanas amatā, ko saskaņā ar 31. pantu veic Valde, Komisija izpilddirektora pienākumu pildīšanai par pagaidu izpilddirektoru var izraudzīties kādu Komisijas ierēdni;
 - b) atkāpjoties no 18. panta 1. punkta k) apakšpunkta un līdz 18. panta 2. punktā minētā lēmuma pieņemšanai pagaidu izpilddirektors īsteno iecelējinstiucijas pilnvaras;
 - c) Komisija var piedāvāt Iestādei palīdzību, jo īpaši, norīkojot Komisijas ierēdņus veikt Iestādes darbības, par kurām atbildību uzņemas pagaidu izpilddirektors vai izpilddirektors;
 - d) pagaidu izpilddirektors var atļaut veikt visus maksājumus, ko sedz ar Iestādes budžetā iekļautajām apropriācijām, pēc tam, kad šos maksājumus ir apstiprinājusi Valde, un pēc Iestādes štatu saraksta pieņemšanas var slēgt līgumus, tostarp darba līgumus.

45. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 883/2004

Regulu (EK) Nr. 883/2004 groza šādi:

- 1) regulas 1. pantā iekļauj šādu punktu:

“na) “Eiropas Darba iestāde” ir struktūra, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/1149 (*) un minēta 74.a pantā;

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1149 (2019. gada 20. jūnijs), ar ko izveido Eiropas Darba iestādi, groza Regulas (EK) Nr. 883/2004, (ES) Nr. 492/2011 un (ES) 2016/589 un atceļ Lēmumu (ES) 2016/344 (OV L 186, 11.7.2019., 21. lpp.);”;

2) iekļauj šādu pantu:

“74.a pants

Eiropas Darba iestāde

1. Neskarot Administratīvās komisijas uzdevumus un darbības, Eiropas Darba iestāde atbalsta šīs regulas piemērošanu saskaņā ar uzdevumiem, kas tai noteikti Regulā (ES) 2019/1149. Lai ar savstarpēju vienošanos koordinētu darbības un izvairītos no jebkādas dublēšanās, Administratīvā komisija sadarbojas ar Eiropas Darba iestādi. Šajā nolūkā tā ar Eiropas Darba iestādi noslēdz sadarbības nolīgumu.

2. Administratīvā komisija var pieprasīt, lai Eiropas Darba iestāde ar sociālo nodrošinājumu saistītu jautājumu, par kuru notiek mediācija saskaņā ar Regulas (ES) 2019/1149 13. panta 11. punkta trešo daļu, nodod izskatīšanai Administratīvajai komisijai.”

46. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 492/2011

Regulu (ES) Nr. 492/2011 groza šādi:

1) regulas 26. pantam pievieno šādu daļu:

“Eiropas Darba iestāde, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/1149 (*), piedalās Padomdevējas komitejas sanāksmēs novērotāja statusā, attiecīgā gadījumā sniedzot tehnisku ieguldījumu un zinātību.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1149 (2019. gada 20. jūnijs), ar ko izveido Eiropas Darba iestādi, groza Regulas (EK) Nr. 883/2004, (ES) Nr. 492/2011 un (ES) 2016/589 un atceļ Lēmumu (ES) 2016/344 (OV L 186, 11.7.2019., 21. lpp.).”;

2) regulas 29. līdz 34. pantu svīturo no dienas, kad iestāde kļūst spējīga veikt savas darbības saskaņā ar šīs regulas 44. panta 1. punktu;

3) regulas 35. pantu aizstāj ar šādu:

“35. pants

Turpina piemērot Padomdevējas komitejas reglamentu, kas bija spēkā 1968. gada 8. novembrī.”;

4) regulas 39. pantu aizstāj ar šādu:

“39. pants

Padomdevējas komitejas administratīvos izdevumus iekļauj Eiropas Savienības vispārējā budžeta iedaļā, kas attiecas uz Komisiju.”

47. pants

Grozījumi Regulā (ES) 2016/589

Regulu (ES) 2016/589 groza šādi:

1) regulas 1. pantu groza šādi:

a) panta a) punktu aizstāj ar šādu:

“a) EURES tīkla organizēšanu starp Komisiju, Eiropas Darba iestādi un dalībvalstīm;”;

b) panta b) punktu aizstāj ar šādu:

“b) sadarbību starp Komisiju, Eiropas Darba iestādi un dalībvalstīm attiecīgu pieejamu datu par brīvajām darbvietām, darba pieteikumiem un CV apmaiņas jomā;”;

c) panta f) punktu aizstāj ar šādu:

“f) EURES tīkla popularizēšanu Savienības līmenī ar Komisijas, Eiropas Darba iestādes un dalībvalstu veiktiem efektīviem komunikācijas pasākumiem.”;

2) regulas 3. pantam pievieno šādu punktu:

“8) “Eiropas Darba iestāde” ir struktūra, kas izveidota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/1149 (*)

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1149 (2019. gada 20. jūnijs), ar ko izveido Eiropas Darba iestādi, groza Regulas (EK) Nr. 883/2004, (ES) Nr. 492/2011 un (ES) 2016/589 un atceļ Lēmumu (ES) 2016/344 (OV L 186, 11.7.2019., 21. lpp.);”;

3) regulas 4. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Personām ar invaliditāti tiek nodrošināta EURES portālā sniegtās informācijas un valsts līmeņa atbalsta pakalpojumu pieejamība. Komisija, Eiropas Koordinācijas birojs un EURES dalībnieki un partneri nosaka līdzekļus, kā to nodrošināt saistībā ar saviem attiecīgajiem pienākumiem.”;

4) regulas 7. panta 1. punktu groza šādi:

a) punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) Eiropas Koordinācijas birojs, ko izveido Eiropas Darba iestādē un kas ir atbildīgs par palīdzības sniegšanu EURES tīklam tā darbību veikšanā;”;

b) pievieno šādu apakšpunktu:

“e) Komisija.”;

5) regulas 8. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“Eiropas Koordinācijas birojs palīdz *EURES* tīklam tā darbību veikšanā, jo īpaši, ciešā sadarbībā ar VKB un Komisiju izstrādājot un veicot šādas darbības:”;

ii) punkta a) apakšpunkta i) punktu aizstāj ar šādu:

“i) sadarbībā ar citiem attiecīgajiem Savienības informācijas un konsultāciju dienestiem vai tīkliem un iniciatīvām kā *EURES* portāla un saistīto IT pakalpojumu sistēmas īpašniekam noteikt lietotāju vajadzības un darbības prasības, kas nododamas Komisijai nolūkā pārvaldīt un attīstīt *EURES* portālu, tostarp tā sistēmas un procedūras apmaiņai ar paziņojumiem par brīvām darbvietām, darba pieteikumiem, CV, pavaddokumentiem un citu informāciju;”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Eiropas Koordinācijas biroju pārvalda Eiropas Darba iestāde. Eiropas Koordinācijas birojs izveido regulāru dialogu ar sociālo partneru pārstāvjiem Savienības līmenī.”;

c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Eiropas Koordinācijas birojs pēc apspriešanās ar 14. pantā minēto Koordinācijas grupu un Komisiju izstrādā savas daudzgadu darba programmas.”;

6) regulas 9. panta 2. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) sadarbību ar Komisiju, Eiropas Darba iestādi un dalībvalstīm informācijas apkopošanas un izplatīšanas jomā III nodaļā noteiktajā satvarā;”;

7) regulas 14. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Koordinācijas grupas sastāvā ir Komisijas, Eiropas Koordinācijas biroja un VKB attiecīgā līmeņa pārstāvji.”;

8) regulas 16. panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Lai Savienībā panāktu līdzsvaru starp darbaspēka piedāvājumu un pieprasījumu, dalībvalstis kopā ar Komisiju un Eiropas Koordinācijas biroju izvērtē visas iespējas brīvo darbvietu aizpildīšanā dot priekšroku Savienības pilsoņiem. Dalībvalstis var pieņemt šim nolūkam nepieciešamos pasākumus.”;

9) regulas 19. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis sadarbojas savstarpēji, ar Komisiju un ar Eiropas Koordinācijas biroju attiecībā uz valsts sistēmu un Komisijas izstrādātās Eiropas klasifikācijas sadarbību. Komisija pastāvīgi informē dalībvalstis par Eiropas klasifikācijas izstrādes gaitu.”;

10) regulas 29. pantu aizstāj ar šādu:

“29. pants

Informācijas apmaiņa par plūsmām un veidiem

Komisija un dalībvalstis uzrauga un publisko darbaspēka mobilitātes plūsmas un veidus Savienībā, pamatojoties uz Eiropas Darba iestādes ziņojumiem un izmantojot *Eurostat* statistiku un pieejamos valstu datus.”

48. pants

Atcelšana

Lēmumu (ES) 2016/344 atceļ no dienas, kad Iestāde kļūst spējīga veikt savas darbības saskaņā ar šīs regulas 44. panta 1. punktu.

Atsauces uz atcelto lēmumu uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

49. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs.

Briselē, 2019. gada 20. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
G. CIAMBA

PIELIKUMS

PLATFORMAS, KAS IZVEIDOTA SASKAŅĀ AR 16. PANTA 2. PUNKTU, DARBĪBAS

Lai atbalstītu Iestādes mērķus nedeklarēta darba novēršanā, Platforma jo īpaši cenšas:

- 1) uzlabot zināšanas par nedeklarētu darbu, tostarp par tā cēloņiem, reģionālām atšķirībām un pārrobežu aspektiem, izmantojot kopīgas definīcijas un jēdzienus, uz pierādījumiem balstītus mērīšanas instrumentus un veicinot salīdzinošu analīzi; attīstīt savstarpēju izpratni par dažādām sistēmām un praksi nedeklarēta darba novēršanā un analizēt politikas pasākumu, tostarp preventīvu pasākumu un sankciju, efektivitāti;
 - 2) atvieglot un izvērtēt dažādus sadarbības veidus starp dalībvalstīm un attiecīgā gadījumā ar trešām valstīm, tādus kā personāla apmaiņa, datubāzu izmantošana, kopīgas darbības un kopīgas mācības, un izveidot informācijas apmaiņas sistēmu administratīvai sadarbībai, izmantojot īpašu moduli par nedeklarētu darbu IMI sistēmas ietvaros;
 - 3) izveidot rīkus, piemēram, zināšanu banku, efektīvai informācijas un pieredzes apmaiņai, un izstrādāt izpildes nodrošināšanas pamatnostādnes, labas prakses rokasgrāmatas, kopīgus inspekciju principus nedeklarēta darba novēršanai un kopīgas darbības, piemēram, Eiropas līmeņa kampaņas; izvērtēt šādu rīku izmantošanā gūto pieredzi;
 - 4) izstrādāt savstarpējas mācīšanās programmu labas prakses apzināšanai visās jomās, kuras attiecas uz nedeklarēta darba novēršanu, un organizēt salīdzinošas izvērtēšanas, lai sekotu līdzi progresam nedeklarēta darba novēršanā, dalībvalstīs, kuras izvēlas piedalīties šādās izvērtēšanās;
 - 5) veikt valstu iestāžu pieredzes apmaiņu to Savienības tiesību aktu piemērošanas jomā, kuri attiecas uz nedeklarēta darba novēršanu.
-